

په سرچ النبار کارکد پښتو شعر

Ketabton.com

لیکوال: پوهنیار محمد شاپور "احمد زی"

محمد شاپور "احمد زی" د احمد جان زوی په ۱۳۴۰ کال د لوگر ولايت د سرخ آب په کلي کې زېړدلي. خپلې لومړنی زده کړي بي د سرخ آب په متوسطه او بیا د عامې ادارې له مسلکي لیسي خخه فارغ شوئ دئ. لیسانس او ماستري بي د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو خانګي خخه تر لاسه کړي دي. د ۱۳۶۳ کال په وروستيو کې د ژبو او ادبیاتو د پوهنځي د پښتو خانګي په علمي کدر کې د استاد په توګه مقرر شو.

په ۱۳۶۴ کال کې ننګرهار پوهنتون ته تبدیل او د دغه پوهنتون د ژبو او ادبیاتو د پوهنځي د رئيس او استاد په توګه بي دنده تر ۱۳۶۷ کال پوري توسره کړه. په ۱۳۶۷ کال کې پاکستان ته مهاجر شو. او بیا د ۱۳۶۸ کال پلګه او اخزو کې استرالیا ته مهاجر شو. او س په استرالیا کې د ژبارن او ترجمان په توګه کار کوي.

او دا هم د ليکوال د غزل یوه بیلګه :

دی فساد رشوت روان په ادارو کې
نشته رحم د کاتب رئيس په زړو کې
خدای د مکړه د چارواکو سره کار بند
خلاص به نشي هم په میاشتو په کلو کې
که ترې وپوښتې دا کار مې خنګه کېږي
وایې ته پیسې ډالر لري جیو کې
که پیسې وي خلاصوو د کار په منډه
بې پیسو د خنډوو ډپر په وعدو کې
هم دي لېږو له یوه دفتره بل ته
تر خو سترې شې په تلو او په راتلو کې
يا خو دا چې به له چانه پیسې پور کړي
يا خونه خلاصېږي کار نژدې وختو کې
دلته حق دی خورل کېږي د بې وزلو
نا حق حق دی احمد زیه په پیسو کې

سرليکونه

۱ - سریزه

۲ - دشعرونو مجموعه

۳ - داؤسنى اوسراج الاخبار رسم الخط پرتله

۷۸

۴ - نتیجه

۷۹

-۵

سریزه ۵

له ۱۹۱۹ تر ۱۹۱۹ کال پوري سراج الاخبار دا فغانستان په مطبوعاتو کي ستراول لو بولئ دی. او پرشاعران او ليکوالان بی دی ته هخولي، چې قلم رواخلي او پېښتوژبي او ادبیاتو له پاره خدمت وکري. سراج الاخبار دا فغانستان په ادبیاتو کي یونوی تحول رامنځ ته کړ، او هغه داچي سراج الاخبار په ادبیاتو کي یونوی ديموکراسۍ لارښونه کړي ده، په تولنيزبدلون کي بی خپل رول لو بولئ دی. چې په دی برخه کي دهیواد دخلکو راوینسول دا قصادي او کلتوري مسایلو له پاره په کلکه مبارزه، او دخلکو شعورته وده ورکول رابرسيره شوي وو. په دی دول د سراج الاخبار جريدي دا فغانستان خلکو ته پېږيات عرفاني خدمت کړي دی. په همدغه وخت کي پېښتو ژبې په چېنګتیا سره گامونه پورته کړه. د سراج الاخبار په پانوکي دېښتو شعرونه، متنونه او د نثرتوبې چاپ شوي دي. هغه شاعران او ليکولان چې د (خوانانو افغانانو) یا د محمود طرزې په قول داخوان افغان په سیاسي نهضت کي شامل وو. دوى دخپل وخت داسي خلک ووچي ځانونه بی په عصری علومو سمبال کړي وو، چې د دی دوری یوم مشهور روشن فکره شاعر غلام محى الدين افغان دی. غلام محى الدين افغان د سراج الافغانیه ورځانې، چې په حقیقت کي دخپل وخت د مترقی او ازادي غوبنټونکو افکار و یوه خپرونه وه، پولیکوال او شاعر وو، داسي لیکوال او شاعر وو چې ليکنی او شعرونه بی د مترقی نهضت په پیاوړ تیاکي ستراول ولو باوه. دېښتوژبي او ادبیاتو په پراختیاکي بی او چت گامونه پورته کړي دي. غلام محى الدين افغان دلومړۍ او دوهم مشروطیت فعال غږي او د هغه کلپ له مؤسیسنو څخه شمیرل کېږي، چې ظاهراً بی ذوقی او تفریحي بنه لرله ولی په حقیقت کي په هغه کي سیاسي فعالیتونه پرمخ بیول کیدل.

غلام محى الدين افغان په اتو ژبو باندی بنه پوهیده او دېښتو او فارسي په ادب کي ديني مطالعي خښن وو.

افغان او د هغه وخت تولو شاعرانو او ليکوالانو لکه عبدالهادي داوي، مولوي صالح محمد، عبدالسلام او نور او چت گامونه دعلم او پوهې درواجو لو په برخه کي اخيستي دي. دوى دعلم خوا نیولي وه علم او پوهې بی ستایله، خلک بی دعلم سره اشنا کول، خلکو ته بی دعلم او پوهې ارزښت خرګند او، او بالاخره خلک بی دی ته رابلل چې په علم او پوهې ځانونه سمبال کړي، او ځانونه دجهل او سکون څخه را وباسې، دجهل او سکون غذنه بی کوله، خلک بی دی ته هخول چې یونوی عصر له نویو پدید و سره اشنا شي یونوی عصر ستایونکي وو. دوى تولو تولنيزه وده او تکامل غوبنټه، دغوتول د تولنيزې ودي او تکامل په

غوبنستلوكى سره متهد وو. او تولو ليکوالانو او شاعرانو خپلي ژبي شعراوادب ته خدمت کري دي.

غلام محي الدين افغان کومي ليکني چي کري، او يابي چي کوم شعرونه ويلى دي، هجه په خپلو اثاروکي ژوند داسې ترسيم کري، چي يوه واقعي بنه يي لرله يعني ژوند يي په حقيقي توګه په خپلو اثاروکي ترسيم کري دي، چي داخلهه مور دده په حينو شعرونوکي وينو.

غلام محي الدين افغان کوم شعرچي د ۱۹۱۴ کال داکتوبه په څلورم تاريخ په سراج الاخبارکي نشرشوي دي . په دي شعرکي ده داپه داگه څرګنده کري ده، چي په تولنه کي تولنيز اختلافونه شته، چي يوه طبقه يي د بلې طبقي پر ضد دريرى، او په تولو مسایلو کي اتحاد او بیوالی نشي کولای، يعني يوه طبقه یوڅه غواړي او بله طبقه بل څه، چي ده دخپل وخت تولنيز اختلافونو درک کري او داپي څرګنده کري ده چي دازادي او استقلال د ګتنې له پاره هم تول افغانان په يوه سنگرکي درېدلاي نشي نو ځکه يي پورتني مفکوره په لاندي شعر کي په دي دول بیان کري ده .

حُمکه خپله رود مو خپل دهقان مو خپل دي
شامو خپل ګدا مو خپل قاضي مو خپل دي
سپاه خپل رعيت مو خپل ديوان مو خپل دي
غل مو خپل قاتل مو خپل مقتول مو خپل دي
حبس خپل مفتی خپل زندان مو خپل دي
پردي نشه ګرد ه خپل يو شکروکي...

د ۱۹۷۱ کال دجنوري په ۱۷ تاريخ په سراج الاخبارکي دده يو شعر دترجیح بند ذو القافیتین ترعنوان لاندی نشر شوئ دي، چي دخپلو خلکو دژواندانه واقعیتونه يي په کي ترسيم کري دي دخلکو ژوند يي په ربنتیني دول ترسيم کري چي داشعر په دي دول پيل کيري:

مور بشه تعليم یافته واي داثار
هم کامل واي په صنعت دکار زار
اوسمور به واي په دنیاکي اقتدار
هم به زمور واي دېره مت په تول کفار
کل جهان دی رسیدلی و مقصد ته په مدار

مگر موږ خویوپه خوب کي لاتراوسه دسھار

په دي ترجیح بند نوالقافیتین کي غلام محي الدین افغان دخپلی تولني اوخلکو دبیرته پاتی والي عوامل په ۳۵ بیتونوکی شرحه کوي. دساری په توګه : دخپلو وطنوالو بیسوادی، فقر، غربی اوبيچاره گي، دعالمانو دعلم لبروالی داوسينو علوموسره دخلکونا اشنایي، دملت دزراتع بيرته پاته والي، اوله ابتدائي وسائلو څخه په زراتع کي کاراخیستن، دنوروملنونو دزراتع پراختیا اوپه معاصر تخنیک سره له لبر حمکی څخه دېپرحاصل اخیستن، په نورو هیوانونوکی اوداسي نورمهم پرابلمنه شرح کوي. ددوی په دي حالت باندی ليکوال افسوس کوي اوکله چي دخپلو وطنوالدي ويچار حال ته گوري نوخپله خواشيني دغه ويچار حالت سره یوکوي اوموضوع ترسیموي.

پوهاند عبدالحی حبیبی خو کاله پخوا دغلام محي الدین دفکري تجدد په برخه کي داسي لیکلی وو:

..... شپنځه کاله پخوا زمانه درپه ياد کړئ، هغه وخت چاپښتو شعرنه وايکه هم خوک په دي فکر کي وو، هغه به درهمان او خوشحال پېروي کوله، دتوروز لفو په شکنجه کي به نغښتی وواوېنونو په غشي په ژوبل وو، دشعر موضوع او محظوي یوزرکاله دغسی راغلي وه، اوخلک هم په دغه لارتل یو وارنابېره غلام محي الدین افغان دشمره مجراء بدله کره، اوپه ۱۳۳۳ هـ— ق کال کي یې په سراج الاخبارکي دکوم خیالی محبوب دا وردو زلفواو بنکلی مخ او هلال ابرودستاینې پرخای دوطن په حقیقی دلبپوری داسی بدله وویله :

زره زما ډک دی له مینی دوطن
څل وطن ماته عزیز دی ترڅل
ن

داموضوع اوس موزته نوي نه بسکاري، اوښايي چي دېرڅلمي یې دبيان یوفرسوده او مبتدل طرزوبولي او له فکري پلوه یې هم خوب نه کړي، مگر په هغه وخت کي بالکل نوي اوښايي چي شاعر به دېخوانۍ خیال او دزاره مکتب پېروان دېر غندلي وي، چي ولی درهمان بابا لاھوتی فکر په داسي زميني فکر اوموضوع بدلوی.

په ۱۹۱۱ کال دجنوري په ۱۱ نیته دمحمود طرزي په مدیریت سراج الاخبار مشهوره جريده نشر شوه. عبدالهادي داوي چي په هغه وخت کي دحبيبي دمکتب شاگرد وو، دغې جريدي ته دطرزي په غوبسته انتخاب شو اودده سره دري تنه نوردو اطلب شاگردان عبدالرحمن لودين ، فيض محمد ذكريا ، او محمد بشير هم سراج الاخبارته وليرل شول. داوي جريدي دمحروظيفه اجر اکوله، او هم يي داردوژبي نه سراج الاخبارته مضمونونه او مقالې ترجمه کولي، په سراج الاخبارکي دداوي فعالیت ادامه درلوده ترڅو چي په ۱۹۱۸ کال کي دامير په امر بندی شو. داوي دمحمود طرزي تکره شاگرد او فکري ملګري وو. چه ده یواد دترقي له پاره يي ده ګه وخت په سیاسي او ادبی مبارزه کي مهم رول په غاره درلود . دی دخپلي ورخپاني په تولنیز ارزښت دېر بنه پوهیده نوځکه ده ګه ستاینه يي په یوه مثنوي کي بیان کړي ده چي د ۱۹۱۴ م کال دجنوري په ۱۵ تاریخ خپور شو چي مطلع يي داسې ده:

اخبار هر ملت ته جانه
ضروري ده واوره مانه
دملت منافع غواړي
پرغمو دملت ژاري

همدا ډول په همدي ګنه کي داوي دخپلي مورنۍ ژبې په خوروالی ، رواني او فصاحت ، متانت او پراخوالی باندي یوبل مثنوي شعرلري چي دلاندي څوبیتونه يي د نموني په توګه را اخلم:

پښتو ژبه شرينه
هم فصيحه هم متينه
قواعد يي خوارښه دي
قواعدي هم لړنه دي

دا وي که په دي شعرکي له یوي خوا دخپل ولس د ملي ترقي له پاره دمورنۍ ژبې موثریت او اغیزه په ګوته کوي، نو دبلي خوا خڅه داش عرده ګه چا څواب هم وو، کومو چي پښتو ژبه د افغان ولس د کلتور د لورتیا او ترقي له پاره اساسا مساعده نه ګنله، په هغه زمانه کي یولې داسې کسانو فکر کاوه چي دغه ژبه د وولسونو تر منځ دېنې افهم او تفهم وسیله نشي کیدا، ځکه چي قواعدي تر ژبني قانون لاندي نه رائي. دغې مهمي کلتوري مسئلي

ته داستقلال دکټلو نه پخوا دېرو مترقی شاعرانو اولیکولانو جدي توجه راوګرڅوله. که مولوي صالح محمد په خپل پښتو مکتوب کي دېښتو ژبي په تاریخي بدېختي وژرل، نو عبدالله دي داوي په خپل مثنوي شعرکي دڅلپي مورنۍ ژبي ستاینه وکړه، او همدا وايې چې فارسي شعرهم لري، ولې هغه دېښتو هم پایه نه دی ځکه چې په مورنۍ ژبه کي هنرمند باطنی احساسات بنه څرګندولای شي او داسانه لاره نه ده.

د شلمي پېرى په پېل کي دافغانستان دفکري تجدد علمبردار محمود طرزی، دڅلپي جريدي ددوهم کال د دلوی په نهمه ګنه کي دېښتو ژبي مسئله (زبان افغاني زبان اجداد زبانهاست) ترعنوان لاندي مطرح کړه دهغه په اړيابي توب یې مطالعات پېل کړل. ندي ليکنی نه وروسته پښتو خيرني له یوه کال ځند سره مخامخ شوي، ولې په ۱۲۹۳ کال کي بیاله سره پېل شوي. دهmedi کال دسرطان په څلورمه دسراج الاخبار په شلمه ګنه کي عبدالرحمن لودين داسي ولیکل : ، سراج الاخبار به زبان فارسي طبع ونشر میشود چون همواره مساعی درنشر و اشاعات علوم و معارف است به السنہ مروجه افغانستان لهذا سراج الاخبار افغانیه این شماره و شماره های بعد خود را بزبان ملي خودنیز تزئین میدهد.،

دسراج الاخبار د مطالعی نه معلومېري چې په هغه جريده کي دېښتو شپرکلنې ونده، اکر چې دومره زياته نه وه، ولې ترتولو مهمه داوه چې دېښتونشراتوله پاره دېښتو ژبي په تاریخ کي، دیوه نوي فصل په حیث لار خلاصه شوه، هغه داچي خلک دڅلپي ژبي او ژبه دڅلپو خلکو سره وتړل شوه . محمود طرزی همدغه موضوع ته دسراج الاخبار په ۱۳۹۶ کال دجوزا په دو همه ګنه کي داسي گوته نيسی :

،،ادبيات ملي، فارسي، افغانی هرقوم بزبان خود و هر زبان به ادبیات خود زنده است.،،

ندي دوری بل مشهور شاعر مولوي صالح محمد دمحکوم افغان حالت ، په قفس کي د بندي بلبل سره مقاييسه کوي، ندي اثر قهرمان دازادي څخه لاس نه اخلي، ولوکه په زندان کي هم دي ازادی دورخوخيالونه هيڅکله نشي هیرولاي، اوکه په ژوندکي خوشبخته وو نو هغه وخت وو چې ازاد وو، دسيالانو سره سیال وو، په دي شعرکي دانګریز داستumar پر ضد بي حده کرکه اونفرت شته.

لومړۍ جهانی جنګ چې نول بشربت بي تهدیداوه، دی په خپل مثنوي شعرکي ترسیموی او د هغه دوام غواړي. ځکه چې اروپا يې جګړه مار او استعماری قوتونه په کي راګیردي، د ده په نظر ګوندي وي چې دغه استعماری قوتونه دګور د چنځو په شان په خپل منځ کي یوبل سره و خوري.

بله بېرە مهمە موضوع دوطن دستایانی موضوع ده، چى دغە موضوع دەھە وخت دتوڭلۇشاۇرانو او ھنرمۇدانوپە اثاروکى پە بېرۇقوت سره لىدل كېرىي.

بله موضوع دا خبار موضوع وە، عبدالهادى داوى اخبار تە دعلومو دادىب لقب وركر، او ھەنگە يى دىيە ملت لە پارە دومەرە ضروري و بالە لكە دوجود لە پارە وينە. عبدالعلي مستغنى د ۱۲۹۳ کال دعىرب ۲۸ گىنە كى دسراج الاخبار پە ستايىنە كى داسىي ولىكىل :

دا اخبارنگىن گلزاردى اخبار نە^{دى}
چى ھزارىي زە يەم ولە گلزارنە^{دى}

پە سراج الاخبار كى بلە بېرە مهمە موضوع چى دشلىمى بېرىي پە بېل كى مطرح وە ھەنگە دەملىي ادبىاتو موضوع وە، پە ھەنگە وخت كى لكە خنگە چى محمود طرزى پە يوه نقل قول كى ولىدل شوھ، دەملىي ادبىاتو نە مقصد فارسي او افغانىي يعنى پېنتو ادبىيات دى . پە ھەنگە وخت كى دفارسى ژېبى لە پارە كوم تشويش موجود نە وو، ھكە چى بېرىي درى رسمي او ادارىي ژېبە وە، او هلتە ددى ژېبى لە پارە كاركىدە. ولە دافغانىي ژېبى دادىباتو موضوع دلومرىي ھل لە پارە، پە بېرۇقوت سره داستقلال نە دمەن كلونو كى پە افغانستان كى مطرح شوھ. پە هەندى كلونو كى داوىي دخپلى ژېبى ستايىنە و كەرە و رېسى مولوپى صالح محمد دېپنۇزبى پە توصىف كى يومىكتوب ولېكە چى ۋوجىلى يى دادى :

،.... ھەنگە تاثيرات چى پە خپلە مورنى ژېبى كى وي پە بلە ژېبە كى كله وي ... ھرقۇم اوھرملت چى ترقى كېرى دە ، لوئى سبب بى دادى چى تول علوم بى پە خپلە ژېبە ترجمە كېرى، ھكە چى تحصىل پېرى اسان شوئ دى ...،

غلام مھى الدين افغان دسراج الاخبار پە ۲۳ گىنە كى يوپېنتو اعلان پە لاندى دول خپور كېرى دى :

يواعلان پە پېنتو كى :

، اول مقصد مو داعلان دادى چى زمور باركە ژېبە رواج پېداكىي، اوھرخوک دى پە دى باب كى دترقى دېپنۇتو بىنە بىنە مضمۇمين پە افغانىي كى ولېكى، اوپە واسطە د دى اعلان تولو پېنتتو تە خبروركوم كە خوک زما يَا دېل چا پە پېنتو مضمۇمنو اىرادلىرى، ھەنگە دى خپلە مەدعا پە پېنتو كى ولېكى او دسراج الاخبار مدیر صاحب تە دى راولىپىي، كە بىنە

دنهجه له خواييه عاجزشنه هغه ته به پنخوس روپی په طور دانعام ورکرم اوو عده هم
شیر میاشتی ده . ب.

ددي اعلان څخه دغلام محي الدين هدف داوه، چي له یوی خوا دېښتوژبي او ادبیاتو
ته پراختیا ورکري او خپله ژبه مروجه کري اوله بله پلوه دا خبار پرمخ دبحث نقد موضوع
رامنځ ته کري، چي پنځوس روپي په هغه وخت کي دېرزياتي پيسې وي. چي څه موده
موروسته عبدالسلام ددي اعلان په څواب کي یو شعر راولیزه، او په هغه کي یې دېښتو ژبې
توصیف کړئ چي موربې دشعر دنمونی څخه دلته تيريزا او یوازي همدومره وايم چي
عبدالسلام ده ګه وخت دېښتو ژبې یو تکرہ شاعروو.

داوو څوټکي چي دسریزی په برخه کي تاسوته بیان شو اوکه چیری له ماحظه په کوم
ځای کي سهوه اوشتباه شوي وي هيله ده چي محترم لوستونکي ما خپلی سهوي اوشتباه
ته ټپر کړي. ما په دغه کتاب کي هڅه وکړه چي د سراج الاخبارار له تولوګنوڅخه د پېښتو
شعرونه راټول او د ډيوی تولګي په توګه یې گرانو لوستونکوته وړاندی کرم.

اوسم ددی کتاب دوهمي برخی ته او هげ دسراج الاخبار په جريده کي دېپښتو
شعرونه دي چي په نوموري جريده کي په بيلابيلو ختونوکي نشرشوی دي . که څه هم
ماپېرکوشش کړي چي تول هげ شعرونه چي دسراج الاخبار په پانو کي نشر شوی راتول
کرم ولی بياهم که چيری له کومي ګنني څخه سهوا کوم شعر پاتي شوئ وي یاکومه شماره
سراج الاخبار زما لاس ته نه وي راغلې او په هげ کي کومه توته شعر پاته شوئ وي زه
څپل معدترت تاسوته وراندي کوم، بله کوم تکي چي د يادونې ورده هげ داچي شعرونه په
کوم رسم الخط ليکل شوي ، ماپه هماغه بنه دي کتاب کي راوري، اوښاني ځيني لوستونکي
دلو ستلوسره مشکل ولري . بياهم که په کتاب کي کومه تايپي اش به شوي وي . هيله ده چي
محترم لوستونکي او دېر محترم استادان ماوبنې.

په درناوی

پوہنچار محمد شاپور احمدزی

دو همه بر خه

دسراج الاخبار خخه راتول شوي شعرونه

دریم کال شلمه شماره ۱۲۹۳ هـش کال شعبان المعظم ۱۳۳۲ صفحه ۶-۷

دا خه عجب دوران دی چي راغلی پرافغان دی
رنگا رنگه ترقی ده خه عجب محبوب عنوان دی
وقت دعلم او هنر دی بي قيمت رايگان دی
قسمات معارف دی نور دعلم درخشان دی
دهرعلم مدارس دی هم تحصيل په پراسان دی
داله کومه سويه موږکي چي ظاهر اونمايان دی
پخوانه وو اوس پيداشو مګر فضل د سبحان دی
دا خو عصر دسراج دی چي افغان ټول په روشنان دی
عجب عصر دی جانانه چي خوان زور او زور په خوان دی
هر سري اخته په علم که ده قان او که چوپان دی
صنایع او بداعیع دی وقت دعلم او د عرفان دی
پښتنه کې ردی نشین وو مرد هغه چي نوم يې خان دی
اوسمه همه سوباخبره چه د عمر قيمت گران دی
له عالمه باخبر شوه چه خورا لوی داجهان دی

نور عالم هم خورا پېر دی نه تنها عالم افغان دی
 ته سراج اخبارته گوره چي دملک په تن کي جان دی
 څونه نفعي دي ظاهري چي بي ژبي دي گويان دی
 بي خبرېي باخبر کره له عالمه چي څه ان دی
 هرسـرى عبرت په اخلي چي زه څوک یم څه مي شان دی
 دين دنيا دواړه په کي دي ګهرباره درافشان دی
 په ايشـيا کي مثال نشه رشك اوردانګلستان دی
 تى مدیر صاحب ته گوره محمد بيگ طرزـي افغان دی
 شـه مدیر باتـدـيرـدي دهـرـعلم ګـويـاـکـسانـدـي
 څـهـ حـاجـتـ دـيـ وـبـيـانـ تـهـ چـيـ اـخـبـارـيـهـ نـمـايـانـ دـيـ
 دـالـوـمـرـىـ اـخـبـارـدـىـ وـرـوـرـهـ چـيـ اـفـغـانـ ټـولـ پـهـ روـشـانـ دـيـ
 ټـولـىـ رـانـيـسـىـ پـهـ خـپـلـهـ چـيـ قـيـمـتـ يـيـ دـېـرـارـزـانـ دـيـ
 پـهـ تـشـ دـيـدـيـ قـانـعـ نـشـيـ ځـانـ پـهـ پـوـهـ کـيـ خـورـاـگـرانـ دـيـ
 بـيـحـاـصـلـ يـيـ ګـمانـ مـکـرـىـ قـدـرـمـنـدـ پـرـقـدـرـدـ انـ دـيـ
 اوـسـ بـيـاـ نـورـعـلـىـ نـورـشـوـ پـهـ پـښـتوـ چـيـ دـيـ گـويـانـ دـيـ
 جـانـهـ څـهـ عـجـبـ دورـانـ دـيـ چـيـ رـاغـلـىـ پـرـافـغـانـ دـيـ
 خـپـلـهـ ژـبهـ موـچـاـپـيـريـ عنـاـيـتـ دـېـاـکـ سـبـحـانـ دـيـ
 شـهـ شـيرـينـهـ پـښـتوـ وـاـورـهـ چـهـ مـضـمـونـ پـهـ دـېـرـاسـانـ دـيـ

قلم خپل زبه می خپله شعرگران اوکه اسان دی
زه شاعر نه یم دلبره خاص مطلب زمابیان دی
زه عاشق دخپل وطن یم بلی حب ددی ایمان دی
په خپل ملک خورانازیبرم ناري کرم څومي توان دی
زه صالح غلام دشه یم پرما ډېردده احسان دی
تربيت می تول له ده دی څه چې زمانوشت وخوان دی
زى نصرت غواړم له خدایه څوطاټ اوڅومي توان دی
ډېرامید لرم ودي ته څه مو زور اوکه موخوان دی
شه په صدق دوعا وکی وپادشه ته څو په توان دی
بنه پادشاه دی خدای دی بنه کري پرمور تولو مهربان دی
علم دوست هنرپروردی بی له شکه قدردان دی
مراتب دي خدای کي لوري ترابده څواسمان دی
پردېمن دی غلبه وي څوزمین واوزمان دی

مولوي صالح محمد

شماره ۲۲ اسد ۱۲۹۳ رمضان المبارک ۲۵ ۱۳۳۲ جولای
اخبار هر ملت ته جانه ضروري ده واوره مانه
دملت منافع غوايري پرغمو دملت ژاري
احتياج دخپل ملت رفعه وي په لړ لگ مدت
معارف کي صنایع کي په ٿروت کي بدایع کي
په ادب کي سیاست کي فلاحت کي تجارت کي
دېر معقول بحثونه کاندي دملت د مخ دوراندي
ورکوي دوي ته ترغیب دعالو مو دا اديب
دا اغيار روخيانت دی بشکاره کي پرمليت
فربيونه بي بشکاره کي عالم کي ننداره کي
په مقصد يي ملت پوهشي داتمام امور په پوهشي
په تعليم اوتجارت کي زراعت وفلاحت کي
په ادب اوافق تصاد کي اخبارات يي بننه ازاد دي
کوتنه داچي داخلبار منافع دي بي شمار
درشئي اخبار اخلاق اتحاد اوافق
ای زما پشتنه وروره اى دمادس ترگو توره
هغه علم چي ٿرخييري هرسمری ورته رسپيرسي
هغه دي دغه اخبار رانوکي کره تلوار

اوں دنیا کي شاوخوا هر ملت گوره جدا
په زوريي اخبارات دی په لکويي مطبوعات دی
زمور په ملکي یواخباردي درافشان اوګه ربادی
په صورت کي هم پکتادي معناء هم دی په ملتادي
خدایه دی لري ژوندی چي ملت سی په ژوندی

عبداللهادي داوي

شپرمه شماره خلورم کال محرم ۱۳۳۳ هـ ق ۲۸ عقرب ۱۲۹۳

۲. نوامبر

رنگا رنگ انقلابات دی قسماً قسم اختلافات دی
 هرمات و هر دولت اخلي نفع فرصت
 چه فرصت پيداکي ياره انتقام اخلي بي واره
 تيردروکالوته نظركه په احوال بي خان خبركه
 چي فرصت مندوکفارو ٿي ونكريوه موږخوارو
 بيآپه موږمسلمانانو ٿه ونكروکافرانو
 زره موخور په مراكووو چي وروم ته بنه بازووو
 پرمصريانو موژر له دزره وينه موخورله
 چي ناله ايطالويانو يورش يووپير طربليسيانو
 زره توکرتوكريه دی وو رشكى رشكى سري پري وو
 چه داخله وشو ناگه فضل ته وکي الله
 يوواردغ شو چي روسيانو چپاويوور پرايرانيانو
 په زروعالم يي مرکي په ظلمت بي ملک ککرکي
 په سوو سري يي مری کري مخ په تورپزي يي پري کري
 پرزمى زروماليگي پاش شوي پري موغوشي لکه اش شوي
 په گرداب کي دھيرت ٿوله ڊوب سوپه حسرت

چې ياربه څه احوال شو چه علاج يې دېر محال شو
مور په دي ناورین اخته وو فکرزن جګرسو خته وو
چې داڅه وسورد حمانه ته قادریي ای سبحانه
طراباس موبالکل هیر سو چه دا خرس روسي راتيرسو
مراکو او مصمر دواړه غم يې مه خوره دا وزاره
چه وموږ ته رانبردي شو دحیا طناب يې پري شو
مورپه دي غمواخته وو فکر زن او دل سو خته وو
چه داڅه بلا شوه پېښه الامان ددي له نېشنه
بیاناری سوی چه بلغار سوہ راپورته دبل غار
پرتوكانو يې حمله کړه شي په خپل ځانو اخته کړه
صربيانو یونانيانو همه یورش یوور پوترکانو
څودولته سره یوشو دېرترکان په ميان کي لوشو
الحاصل چې په اضرار رسولی بیشمار
لاهنو ز متوجه دی په مطلب متنبه دی
خپل ته دای محکموينه چې اسلام ونروينه
وتخریب ته داسلام توجه لري مدام
خپله لوگوله يې بولی یوله بله سره بولی
ای افغان دواړه لاس پورته که شه په اخلاص
و خپل رب ته دی زاري که بیا زاري په عاجزی که

چه ای خدایه ته قهاری که رحمان یې بیا جباری
کفار دیقر ترحده تیرکه شپه و ورخ یې مور بری که
تى په خپل میان کي اخته کي عداوت په شه پخته کي
چه یې مورشو بالکل هير په خپل ھان اخته وى دېر
مورددی گورو سیاونه دوى همیش کوي جنگونه
او ومورته توفیق راکی شه اخلاق ته را اعطای کي
چه طاعت دی په ربستیا کرو عبادت دی بی ریا کرو
په خپل میان کي متفق شو یو پربل سره مشفق شو
ته همت وغیرت راکی ته قوت ونصرت راکی
ته موشه کي که معیوب یو بری راکی که مغلوب شو

مولوی صالح محمد

شپرمه شماره خلورم کال محرم ۱۳۳۳ ۲۸ عقرب ۱۲۹۳ صفحه ۷

۲. نوامبر

تقریظ

داخبارنگین گلزاردی اخبارنه دی چی هزاربی زه یم ولی گلزارنه دی
علم زده کره گوره جهل په کارنه دی که دپلاردی چی جا هل دی په لارنه دی
که بی علمه خبرداردی بی خبردی که هوبنیار دزمانی دی هوبنیارنه دی
که خوک سود غواصی دعلم سودابنه په گرمی ده دی بازاربل بازارنه دی
ده

که سودا کړی دوکانداردہ علم گوره بالنصافه ترده بل دوکاندارنه دی
خوار هغه شي چه دعلم نه غافل شي چه دعلم دولت مومی بیا خوارنه دی
کافران گوره په علم جهانګیرشول ماوتالره دانګ وداعارنه دی
مره ویده دواړه یو رنګ وی په غفلت مریه بوله هرسرو چې بیدارنه دی
ک

له غفلت پورته خونخواره بلانشته که زمری خوک خونخوار بولی
خونخوارنه دی
موافق دزمانی سره رفتار کره مخالف دزمانی شه رفتارنه دی
زمانه وی کله گرمه کله سرده تل ترته په چمن کي بهارنه دی
که فلک دغیرپه کام شه غمگین مشه په دی ژرنده همیشه دچاوارنه دی

زره می نه اوری دترکوله وصاله خو چېچلی بی دزلفو په مارنه دی
مستغني زه دمین په خپل گفتار کرم ستابه شان گفتاردهیخ چاګفتارنه دی
مستغني يم زما نوم عبدالعلی دی زه پښتون يم په بل قوم می خه کارنه دی
فارسي شعرمی مشهوردي په جهان په پښتو ژبه می شعرشاعرنه دی
ک
ي

عبدالعلی مستغني په ژبه

دغلام حیدر تقریظ

څلورم کال اتمه شماره ۴ مخ صفر ۱۳۳۳ قوس ۲۷ دسمبر ۱۹

په کابل کي چې استیزی بار به وړی د صندلی که له لوژی کیژی غم به خوری د صندلی
که دی څه هم د ستارنه وي او په پښودی پیزارنه وي خورا شه اولوی تلتک به رغوي
د صندلی

که دخه خونه کوچنی وي لویشت په لویشت دا کمکی لس په لس کي لوینغری په جوروی
وې د صندلی

له اوله به دقوس تراخره د حمل پنځه میاشتی په کامل تعظیم کوي
د صندلی

شکوه مکوه افغان صندلی عظیم نعمت دی څه شه خوند که تودی شپې او مرکي
د صندلی

دمولوی صالح محمدشر

څلورم کال جمادی الثانی ۱۳۳۳ هـ ق ۲۶ حمل ۱۲۹۳ هـ ش ۱۶ اپريل
شماره ۱۶

صفحه ۷

ته کره دخمکي گوره نظروکه زما وروره
څه عجیبی اوazi دی رنگا رنگ نزداری دی
عالم توله دی په سورکي مرد وزن په سورما شورکي
د بعضو مخ ترقی ته د بعضو داوپستی ته
حینی نورملکونه نیسی حینی خپل ساتلای نشي
بعضو نوی تهدای کشیشو بعضو خپل رهنمای پرینسو
حینی والوته هواته حینی شوه پرئمکه پاته
یو عجب رنگه احوال دی سورما شورا و قال مقال دی
دنیاده پرشور راغلی توریدلی قهریدلی
لوی دول چې پردنیا دی په یورپ که په ایشیادی
تول په جنګ سره اخته دی په سرورو و نواغشته دی
بردنیا تر خپل سرتیردي خان و مان یې بالکل هیردی
په یورپ کي زلزله ده سپینه ورخ په توره شپه ده
د چرمن پرغلبه ده زمکه سره ددوی پرشپه ده
بل دی هر چیری اورونه د توپوکیږی وارونه

په هوادی جهازونه په او بوکی ابگوتونه
 هم په خمکه دی ریلونه په دشتوکی موترونه
 دتوپوتور در بهاردى دسروکریچوش په هاردى
 دتوپکوتکه هاردى دمردکو شرکه هاردى
 هم دپاسه بمان اوري هم کشتی بلا دی نوري
 لوی عظیم مهلك توبونه دبرمده شه اوazonه
 پرداشمن کوی وارونه ورانوی هریور شهرونه
 په لکو عالم قتاییری په لکوهم اسیریری
 دقرنولوی دولتونه دعمروس اطنتونه
 په یوه ان کی شي بریاد ددشمن په زره سی بناد
 شه برباد قوم په خراب شي پوش عظیم لوی اضطراب شي
 یوسمه بل راشمه سی خپورپل ایستاده
 دبلجیم وحال ته گوره له دی حال دی خدای ژغوره
 په یوه ان سوبرباد مجرمن زره سوپه شاد
 یو عجیب رنگه احوال دی یو غریب منقلب حال دی
 جرمن دی خدای گمارلى روس انگریز ته یې شکارلى
 روسیان ژاری زار زاری کي جرمن خاندی خوشحالی کي
 انگریزان په ویراخته دی دیر مغموم خورا خپه دی

په فرانس کي ولوله ده مجرمن پرغلبه ده
 الواصل چي یواحوال دی چي تعبيريي دېرمال دی
 خوشحال دی مسلمانان خصوصا بيا افغانان
 څه عجيب یوشه فرصت دی خدای راکړۍ غنميټ دی
 همت ګوره دترکانو دروميانو عثمانيانو
 بيدار مغزکاملان دی باغيرت عاقلان دی
 دسلطان همت ته ګوره مردانه غيرت په کوره
 دههت توره یې ګښکلې دغیرت په لاس نیولی
 افرین دی پرهمت وي صدتحسين دی یوغيرت وي
 چه فرصت په پیدا و روان شوپه ربستیا
 غرمی وکه وررهی سو مقابل هم درروسى شو
 ځینې ونيوي قفقاز په مطلب سوسندر فراز
 هم پرمصری حمله وکړه هم په سیوبزی چپه وری
 بلی بلی شه فرصت دی خدای راکړۍ غنیمت دی
 عطا شوی دی له پاسه مفت یې مه باسى له لاسه
 اى زما برادرانو! اى جمله مسلمانانو!
 شه فرصت دی خدای راکړۍ شه نعمت یه عطا کړي
 چه کفارسره اخته دی په سررووينو اغشته دی

شکری وکی چی سی زیاد کافران سی تول برباد
 همیشه بنه فرصت نه وی تل بری پرغایم نه وی
 گاهی گاهی سی پیدا مدام نه وی پردینا
 تیرکلونه که منظر په احوال که خان خبر
 چه پرمور باندی څه حال وو پرپشان زمور احوال وو
 دکفارو غرغیری وی شپه و ورخ په مور نغری وی
 ترخوله تیری بی کولی لافی شافی بی وهلی
 وحمر ته بی نسبت دوی کاووپه جمعیت
 خدای اخته کړه اوس په خپله سره وزنی یوله بله
 دادخدای مهربانی ده دخالق نګهبانی ده
 چه یې مور کړو ځینې خلاص شکری وکی په اخلاص
 بلی بلی مهربان دی دمظلومون ګهبان دی
 له ظالم انتقام اخلى دی همیش مدام
 ای باری پروردگاره ای قادره ای غفاره
 خوار افغان تاته زاري که بیا زاري په عاجزی که
 مورنگاه کي له افاتو له جملواني قلاباتو
 په سایه کي موده شا زمور امير حبیب الله
 اسوده لری ای خدایه ای هادی اور هنمايیه

مولوی صالح محمد

ساکنان دخپل وطن چی خوک غیربولی هـ گهـ غـارـدـزـمـانـیـ دـیـ هـمـ دـشـمـنـ
کـهـ بـپـرـدـیـ پـهـ جـهـانـ کـیـ عـزـتـونـهـ بـیـرـعـزـتـ دـیـ پـهـ خـدـمـتـ کـیـ دـوـطـنـ
دـمـلـتـ وـدـپـنـ سـرـاجـ اـعـلـیـحـضـرـتـ دـیـ پـهـ جـهـانـ کـیـ لـکـهـ نـمـرـدـیـ دـیـ رـوـشـنـ
هـسـیـ شـانـ تـرـقـیـ شـوـیـ دـدـهـ پـهـ عـهـدـکـیـ چـیـ پـهـ کـارـوـیـ دـوـیـ دـپـارـهـ خـوـزـامـنـ
مـدـرـسـیـ اوـمـکـتـبـوـنـهـ اوـسـ جـارـیـ دـیـ دـهـرـعـلـمـ دـهـرـکـسـبـ دـهـرـفـنـ
شـهـ توـپـوـنـهـ اوـسـ جـوـرـیـرـیـ پـهـ کـاـبـلـ کـیـ اـسـتـغـنـامـوـشـوـهـ لـهـ گـرـوـپـ دـجـرـمـنـ
هـمـ اـخـبـارـمـوـشـایـعـ کـیـرـیـ پـهـ وـطـنـ کـیـ بـپـرـمـرـغـوبـ لـکـهـ مـحـبـوبـ شـهـ مـزـینـ
یـوـمـدـیـرـیـ چـیـ جـامـعـ دـکـمـالـاتـ دـیـ خـدـایـ دـیـ دـیـ سـالـمـ سـاتـیـ لـهـ هـرـحـزـنـ
وـاقـعـاتـ موـچـشمـ دـیدـ شـوـهـ دـهـرـشـہـرـ کـهـ پـیـکـنـ دـیـ کـهـ لـنـدـنـ دـیـ کـهـ بـرـلـینـ

اخردعا دافغان داده ای صاحبه چه اسلام صاحب دجاه کړی نولمنین

غلام محي الدین افغان

۲۳ شماره تاریخ ۱۵ ارمضان ۱۳۳۳ هـ ش ۵ اسد ۱۲۹۳ ۲۸ جولای
خلورم کال ۲۳ شماره

روژه

روژه میاده بختوره Ҳان خبرکه سنوره
دروغی فضایل دېردي له حساب ترحدتیردی
خوراپېرپه ٿوابونه دی په ډک تول کتابونه
روژه خدای ده خاص کړي وڅل Ҳان ته منسوب کړي
داحديث شریف قدسی دی پداشان الصوم لی، دی
دان اجزی، به گوره دی ندی په شان کي وروره
خدای ويلى په قران په شه طوراوې شه شان
چه شه ررمضان، انزل فيه القرآن،
خورانبکه میاشته ده جانه Ҳان پرپوه که پرما ګرانه
رحمانی انوارله پاس راليزی سم له لاس
هم دهر چارزق دېریږی نعمتونه پريوانېږي
روژه دری قسمه ده جانه Ҳان که پوه واوره له مانه
درجه چه په اذناده Ҳان خبر که هغه داده

نه خورل اونه چېشل دی اوبدطن وفرج ساتل دی
داروژه ده دعوامو مطلق مسلمانانو
دنیکانو روژه داده چه مقبوله د مولاده
باید ټول اعضا نگاه کړي له ګناهه یې پناه کړي
ته په پشونه په لاسو نه په نو رواندامو
پرګته وکي اقدام خپل ټان وساتی مدام
اواعلی درجه داده چه ترتیلووشہ اعلی ده
چي زړه پاک له ماسواکړي وابسته یې په مولا کړي
دا روژه ده دخاصلانو دباری د مقبولانو
چه روژه یې وي ګناه کې فایده نه کې ټان تباہ کې
روژه تى چه ګنډه کاروی په مثال ددي بیماروی
چه پرهیز کې میوه خوری اوپه لوی لاس زهروخوری

صالح محمد

پنځم کال دو همه شماره ۷ - ۸ مخ نیقعده ۱۳۳۳ هـ ق. ۲ سنبله ۱۲۹۴ هـ
ش ۱۲ سپتامبر

پښتو ژبه ده شرينه هم فصيحه هم متينه
قواعد يې خورابه ده فوائد يې هم لرنه ده
داوس يې عه ده خورا تر تولو ژبو ددنېا
که تاريخ ته نظروکي پرا ثاري ګذروکي
دابه شي درته گويان چه اى لاله اى ځما جان
زه خورا قدیمه يمه په ګوبنبن به سمه شمه
شعر اړاپکشي ډېردي تر حساب وترشم رتیردي
اثرونې ده جور شوی ادبیانو ده لیکلې
که بیان کمه نومونه په کارکېږي دفترونه
نهایا خوشحال خان ګوره ته دیوان چنور که اى وروره
څه الفاظی مسټ عمل کړه مشکلات يې تمام حل کړه
طبعیت يې لور روان ده چه بیدل ده دافغان ده
نزاكت کش څه بیان ده چه شوکت ده ته پیشاندی
چه بیان دخط وخت کې صایب پاته حکیم لال ده
صنایعوکي سلمان ده بدایعو کې طوفان ده
که ده جرى پر لارس پورشې قالاني به ورته چنورشې

تنهانه قدیم خیال دی چه دی یغرق په خطوخل دی
 جا طرزلوی جاید هم اعلى دی هم مفید
 تعالیمونه درکوی دی له هرشی دی خبروی دی
 دصحت دحافظ دیاره قواعد کی درشکاره
 داولاد په تربیت کی خوراپرتاکید شدت کی
 هم په شکاردي پوهوي دی هم شه کارد رزده کوي دی
 په تاریخ کی فکردي کری دعائوموزکردي کری
 جیوکریفی کی دغبریبری په هررود کی دی گدیری
 چه فارسی اشعارد ده دی هغه هم بی خوندنه نه دی
 پشتون غوندی هرسونه دی بیاهم دوی بدنه دی بنه دی
 تخلاص خپل دی ایژدی په پارسی قول کی روھی
 په پښتو کی چي مقال کری تخلاص خپل دی خوشحال کری
 عرض داچي خوشحال خان دی خوراشیرین بیان
 هم دده له شه کتاب مامعلوم کرمست طاب
 په پشتنه یوزرووشل یوبل هم باید شمیرل
 تولد سو خوشحال خان چه خوشحال بی کرجهان

عبداللهادي داوي

څلورمه شماره ۸ مخ پنځم کال ۱۸ میزان ۱۲۹۴ هـ ش ۱۱ اکتوبر ۱۹۱۶
ذی الحجته ۱۳۳۳

قصیده

امید مکړه چې همیش به بې خوشحال په دنیاکې دی هرشی لره زوال
هیچ شې لره ثبات اوقرارنښته دی ثبات د محمدثانو دیر محال
پادشاهان د گذشتہ زمانی څه شو چه دوی وو صاحب د جاه او د منال
خبردار له سکندره کل جهان دی چه دی لار شوله دنیا نه بې مجال
لاشي مرشي چه اجل وده ته راغي نه په کاريبي پادشاهي شوه نه اقبال
د بابل او د نينوی سلطنتونه داسي تيرشو لکه تير شي د چاخیال
د برمکو کروفر په داشان تيرشه لکه تيرشي په خوبنۍ اندک حال
وروره ته که شي فصيح لکه سبحان او که یې لکه یوسف صاحب جمال
او که فرد فريدون تاته حاصل شي او جمشيد غوندي دجام شي ملامال
او که عقل دلقمان جمله ستاشي معمر لکه چه نوح شي ته په کال
او بهونه که دراز لکه چه عوج شي اورستم غوندي که ته بې قوى بال
او په عدل کي که ته لکه عمرشي که په حیاکي شي عثمان خوش
خاص
او که ته په قرائت کي اپ کعب شي ابوذر غوندي که بې صادر مقال

په شجاعت کي که خالدزوی او په خط کي علی زوي دهلال
دوللي دشني

الغرض چه مکمل به هر فرصت نه دسیال وی په دنیاکی نه مثال
شی

چه داعی داجل تاوته نازل شی ته به وکړی له دنیا نه ارتحال

ای افغان ناصح مشه ونور چاته مګرته که شی کاربند په خپل مقال

غلام محی الدین افغان

نهمه شماره پنځم کال میزان ۱۲۹۳

زما زره دوینو دک دی بیقرار نن ستم دکافرانو شو بسیار
درسول درویه فضل وکړی رب په امت دخپل حبیب بزرگوار
ستمونه دکفاروچه حساب کرم دوی تیرشوی بیله حدوله شمار
دوی په زره کې رحم نشته په اسلام جوریبي دېرلکه جورپه اهل نار
طاقت نه لرم چه لږ بیان یې وکرم ددی جفاله ستمنونځه اخبار
ترسايانوکافرانووو قصد کړي چه دمسلم دپاته نشي یو دیدار
شي اخراج مسلمانان ټول له یوريا حلقة تنګه دېه دوی شي دېرکار
ورو ورو دېه اشیا کې هم مفقود شي مګر خوک چه دصلیب شي پرستار
صلیب بېرق دپاس په مکه شي یو دوشی په مدینی تاخت وتاتار
مسلمانان چه نوی بیاپه نصاری شي په رضا یاپه جفاواړه کفار
نن یونان باغی له حکم دسلطان شه صبا ورڅو سرو په شوه خودمختر
انګریزووچه خیرخواه یودبلوچو په داچل یې کړقسطه ددوی دیار
دقلات خان اوس بندي دی په ځکه دانګریز بلوچستان شه باج ګذار
لاهورکاری
مراکوکي چه د ورونو سره جنګ وو اوس فرانس په کې عزیز دی بی
پیکار
په ایران کې هم دغسۍ حال چه ټول شوی کرکان دی په مردار
بنګاری بری

په فریب یې مسخرالجیر پاکړه هم تابع داسې سلطان دزنګبار
 دانګریزدېرفریب په داویناکی چه خیرخواه یود ادم دتول تبار
 هیڅ مطلب نورنلرو په زره کي تمیزتاسو حوموروه ادم پلار
 اعانت لره راغلی یوله لرى دخوارانو کرومدد برادروار
 غرض داوی ھان نمایان کړی په بنه دوى خوطالمان لکه ليوان دی
 شان دېرمکار

شرمنبان چې یوڅل پریوزی په رمه لحظه خونه کړی دکبار او د صغار
 کی

فلسطین چه په قبضه کي داسلام دی په اسلامبول کي داسلام وی برقرار
 په مسیح زما قسم چې دوى خواهان چه علاج غوندي مبزکاندي په دار
 دی

دانجو او صلیبی جنگونه که نه وو په منبزباندي له یورپ د تارتار
 دسلطان صلاح الدین په زمانه کي تول یورپ چه یورشلم کره حصار
 له کفار او کثر مره شو په میدان کي نورشوو خلاص په هر همت او په فرار
 سه قصوروه دا کلام په باب لیکلی چه رو ضه دامام کړه کوله بار
 بیا جنگ و ه د طرابلس په افريقيه کي چه مسلمان شو شهیدان هزار هزار
 نه سپین بریری بي دسلوکالو پریښود نه په غیژکي دمور طفل شیرخوار
 چه عمل زموږ بدل شو حال موبيل شو لکه وي و عيد لره لوري دقهاړ
 دېرکلی بي خالي کړه له سروننه عمارات خالي و شوه بیا په نار

ستمونه داتلی سه عجب نه دی چه لبر حال دانگریزانو کرم اظهار
په ظاهرکي انگريزان مهذب تردی په باطن که دوى بدتردنورکفار
اول داچي اوس سالارددوی کنجزوي چه يې مرمهدي سورکري ووپه دار
هغه پوب چي دمسيح قايم مقام دي مذهبی ددوی سرداردي هم يې پلار
چه دکري ووبيان اطاليه ته چه اسلام دي دپراشد اغزى دلار
دېرثواب دی چه خارلري شي له هم پلاري که دی نه وي نور ار زار
لاري
اٹلی داسی استبعال داسلام کري لکه شي درووابنه دمرغزار
قلم بندبه يې زرمه بخره نکري که ته جورکري قلمون تول اشجار
دادافغان داده ای خالقه چه تل وي تول دشمن ذليل همخوار

غلام محى الدین افغان

لسمه شماره ۳ - ۴ مخ ربيع الاول ۱۳۳۴ هـ ق ۱۶ جدي ۱۲۹۴ هـ ش

۷ جنوري ۱۹۱۶ پنجم کال

په عالم کي ٿه غوغا ده نوپوهيرم چه دروغ ده که ربنتيا ده نه پوهيرم
نن دکفروداسلام سره حملی دی غلبه ده که غزاده نه پوهيرم
چه اسلام لره به غموی که ساده ده داژراده که خندا ده نه پوهيرم
جنگ دکفروداسلام که قیامت دی اخرت دی که دنیاده نه پوهيرم
خدایه دادیورپ جنگ دی که محشردی نه پوهيرم خه بلا ده نه پوهيرم
دیورپ دخلقو جنگ که رستختیزدی که دکل عالم فنا ده نه پوهيرم
رنا ورخ یی زما په سترگو توره شپه توره شپه ده که رنا ده نه پوهيرم
ک ره

عاقلان دی زمانی دی لیونی کره داجنون دی که سودا ده نه پوهيرم
مستغنى کاندی ویناپه هرڙبه چه دده ٿه مدعاده نه نه پوهيرم

عبدالعلی مستغنى

۱۶ شماره پنځم کال ۳ مخ جماد الثانی ۱۳۳۴ هـ ق ۲۹ حمل ۱۲۹۵
اپریل ۱۹۱۶

اطاعت داول الامر فرض عین دی بلي بلی ثابت شوی په قران
ارویدلی به دی وی چه خلق وايبي رعایاتیول پسونه شه شبان
هغه پسه چه اطاعت دشبان نه کي خودبه يې و خوری دی ليوان
اوشن رمندان

پسه دهان په شرو خيرکله پوهيري له رمه وزړی لقمه سی دګرگان
چه جدادا سی دوی خپل شپانه ليوه خپل مطلب حاصل کي په دا ان
پر بدی

چه ليوه په رمه ګد سی حال يې داوي په سروروينو ټول لړلی پري لمان
جدا مه شه جدایي توره بلاده همدغه له خدایه غواړي دېمنان
دېمنان همدا مطلب دی مثال واوره ليوه څه غواړي له خدایه بادوباران
جدامه سی له رمی شپانه قبول کي اوکه نه وی بیابه وکی دېرارمان
په رکاب کي په سرور کي شه تابع شکری وکی زمور شبان دی مهريان
سی

دھرش په تعظيم لازم پر هرميري اوکه نه کي خود به وکی دېرنقصان
باری خدایه ته توفيق راکي و مور ته چه دخپل پادشاه شوې په بنه شان
شه توفيق داطاعت و مور ته راکي چه دی خپل امير تابع سو په قران
خونه لوی نعمت درب دی چه پادشاه موسلمان دی هم افغان
پرمورس وی

دغه لویه مهربانی دخای ده جانه چه خپل قوم دی زمور شبان
خدایه ورکه جدایی او دوم رنگی کی توله یو کاندی جمله مسلمانان
مولوی صالح محمد

۱۹ شماره ۵ مخ شعبان ۱۳۳۴ هـ ق ۱۳ جوزا ۱۲۹۵ پنجم کال

در حمان بابا په شعر مخمس

دېر عمر تمناکوی ترکومه دخوانی چمن په زرتیاکوی ترکومه
همیشه به خوب خنداکوی ترکومه اعتماد به په دنيا کوي ترکومه
دارفتاربه پس شاکوی ترکومه

خوبه گرزی په دنيا پسی زهيره څوتريخونه یي په غمکي یي دلگيره
ای دخپل نفس و هوا په دام اسیره خوبه پت له مرگه گرزی سپينه ريره
په روشنانه ورخ په غلا کوي ترکومه څوتريخونه اسانی پردنیا غواري
څوتريخوبه له خپل عمر بقا غواري ستامثال رحمان ويلی دی که غواري
چه ددهره له پارانو وفا غواري صيادی په دعنقا کوي ترکومه
عمر تول تيرسو په لهو په لعب کي زنده گي موده په رنج او په تعب کي
نه هيچ یو په زره کي بيره دخپل رب شکرنه کووهريودي په غضب کي

خوبه خوف اونه رجا کوي ترکومه ته چه دابدي پيری کي په دنياکي

په څه سترګو به درېږی په عقباکي شیرین عمر د کي تیرپه دی هوا کي
چه شپه تیره کي په خوب ورخ په خندا تنه به داخلوب و خنداکوي تركومه
ک

دروغ پرېرده رښتیا وايې نیکه صفاته بدخواهی مه کوه نیکخواه اوسمه هر چاته
همدغه دی نصحيت زما وتاته راسمه راسمه مخامنخ وايې وماته
 DAGIYIT BEH PS SHAKOUI TURKOME NE DEXDAI H DI SHANEH DI WOTEN HQ
داداک

نه به عمر دی له ځانه څوک رضاکه بلکه هر څوک جوروی چي دېیداکه
ننګ ناموس دې لوی لاس سرولی دوطن به حق جفا کوي تركومه
رشاک

چه ددېن بناورانۍږی باک دی نشته په رشوت ګونی جوروی باک دنشته
گناهونه دزیاتېږی باک دنشته ورخ په ورخ نیکي کمېږي باک دنشته
ته به د مری ناروا کوي تركومه پرتاحق دوطن دادی ځان خبرکه
شه یه غواړه اوله بدیه لاس په سرکه هرسړی ددي وطن څل برادرکه
دوروری لاس په اخلاص وده ته ورکه راسمه پرېرده تربورتیاکوي تركومه
TE چه غلاو دشمنی کوي له وروره ورک سمه سپې مه رازی
رکوره

عمل نیک ځان که خلاص له دی دغه وضع ده خوراه بده هر ګوره
پېغوره

ته به دارنګه سپیتیا کوي تركومه چه قضا شته حاجت نشته و بیان ته

دا خبره ده معلومه و جهان ته
ته چه پند وايي ناصحه و رحمان ته
چپ سه چپ سه نصيحت مه که افغان
ته

شکایت به دقضای کوی ترکومه

مولوي صالح محمد

۱۹ شمار شعبان ۱۳۳۴ هـ ق ۳ جون ۱۹۶۱ م ۱۳ جوزا ۱۲۹۵

پنجم کال صفحه ۵-۶

در حمان بابا په شعر مخصوص

خوک چي ورک له خپل وطن وي خه به ستمگر چي گلبدن وي خه به خوب کا
خوب کا

مبلا چي په شیون وي خه به خوب کا هغه خوک چي به مین وي خه به خوکا
چه فرهاد غوندی کوهکن وي خه به خوب داجهان دی پاته تانه هم له مانه
کا

دقضا چاره خونشی له لقمانه خوک کري نشي علاج دمرگ دوانه
هر نفس د سرى تله دی له دنيانه چي بي هرساعت رفتن وي خه به خوب کا
له خوشی او مسرت نه خنداکيرى په بيلتون کي خندانه وي ژرا كيرى
خوب بسترباندي سره داشناكيرى چي عاشق له خپله ياره جداكيرى
كه دسلو شپو کرمن وي خه به خوب کا چه مفتون شي خو اوربل دده په زيره شي
ناشنا له خواكه خوبه له ليمه شي عاشق نه دی که بي ياره دی ويده شي
درقيب له جوره خوب دعاشق نشي دهغو چي ياردينمن وي خه به خوب کا
بي کسى مى هركزنشوه غمگساره ازاده لکه لاله يم له گلزاره
تماشي ته مى عالم راخى بيشماره چاونه ويل چه له خه يي بيقراره
چه په اورکي بي وطن وي خه به خوب کا زه په شان دکواكب شب زنده داري
هرگزنه يم سترگى پتى بي قرایم هر سحر زه له ژرا سره دوچاريم

ناست به یم که داشنخپل دېرافگاريم خوک چي داسې زارغمزن يې خه خوب
کا

دچاکارچي شکایت سی له هجران ممکن نه وی چه بیرون شی له نیرانه
امید مکړه خوب خندا شوپاته تانه خوب خندا په بیغمۍ کېږي افغانه
چې يې بل اتش په تن وی خه به خوکا

غلام محی الدین افغان

۱۹ شماره شعبان ۱۳۳۴ جون ۱۹۱۶ م ۱۳ جوازه ۱۲۹۵ پنځم کال

غزل داھل وکمال په فضیلت کي

بی کمال دباكمال کله همسردي هم قيمت کله گوهرسره حجردي
باكمال سري په مثل دباشادي په ظاهره که مفلس اوقلندردي
که لباس دي کمال وي دزربغتو دائى خل دی دحريروهغه خردی
که لباس دباكمال وي دکرباسو کمال ده لره خلعت دی هم زبوردي
څوک چه نه لري کمال واوره افغانه که غنى وي لاخوتانه مفلس تردي

غلام محى الدين افغان

۲۴ شماره ۱۵ مخ شوال ۱۳۳۴ هـ ق ۱۰ اسد ۱۲۹۵ هـ ش ۱۱ اکست
۱۹۱۱

پنځم کال

دخوشحال له شعره انتخاب

پېښتانه که ادم زاد دی په خويونوکي عناددي
نه همت لرى نه عقل خوبن هرگوره په فساد دی
نه دېلارپه ويبل کارکا نه په نغت داستاددي
چه په دوى کي یوبې شه وى دهغه دسرجلاد دی
يودبل په کمى ناسات دی ټکه تل په بلا ياددي
اول زه دانوردپسنه خوشته واره داهدا دی
په نفاق یې واره ورک کړل که شجاع دی که جواردي
نه قدرشته نه پدل پېرترموروتراجداددي
دلاشکرکړه خوشحاله چې بنده نه دی ازاد دی

خوشحال خټک

دو همه شماره شپروم کال خلورمه اوپنخمه صفحه نیعقده ۱۳۳۴ هـ ق ۳۱

اگست ۱۹۱۶ م ۸ سنبله ۱۲۹۵

دېرئنا دخپل مولاکرم چې او طان موخپل دی که خیردی که کنړ دی که لغمان موخپل دی
قندهار هرات، مزارهم بدخشان موخپل دی شکرشکرباغ موخپل باغان موخپل دی
ګل موخپل بهارموخپل بستان موخپل دی ګل موخپل سوسن موخپل سنبل موخپله
ريحان خپل نرگس خپل سمن موخپله کشت موخپل زمين موخپل ګلشن موخپله
سروه خپل بلبل خپل چمن موخپله لاله خپل ارغوان خپل دامان موخپل دی
سپین موخپل همشين موخپل جاله موخپل دی جال موخپل کمال موخپل حيله موخپل دی
صید موخپل ماھي موخپل ميله موخپل دی نشه موخپل خمارموخپل پياله موخپل دی
بزم موخپل ساقۍ موخپل دوران موخپل دی پسته موخپل بادام موخپل روغن موخپل دی
عنبر خپل انار خپل وطن موخپل دی طبیب خپل حسیب خپل دشمن موخپل دی
کلیم خپل بازار موخپل کشن موخپل دی زمکه خپل رود موخپل دهقان موخپل دی
هر صیغه دنحو مستقبل دی که ماضی موخپل یوتن که ناراضی خیردی زرته راضی
موخپل دی

هر طرف که غردی او که سمه اراضی شاموخپل گداموخپل قاضی موخپل دی
موخپل دی

سپاه خپل رعيت خپل دیوان موخپل دی کارموخپل روزگار موخپل محصول موخپل
دان دی

غل موخپل قاتل موخپل مقتول موخپل دی ردکه مستقل دی که معزول موخپل دی
خان دی که ملنګ دی که مقبول موخپل دی کوتواں خپل پهړه دار خپل زندان موخپل دی

راشي چه ټول خپل یو په اخلاقن خوک چي دی نادان وی هغه کس ته رهبری
وک

هر ساعت دوعا دخپل پادشاه ددلیری وکی پردي نشته گرده خپل یو شکری وکی
ملک خپل افسر خپل سلطان موخپل دی درست سره اخبار یو دیوانه په میان کی نشته
بی دجان قربان بل افسانه په میان کی نشته هیچ دفرانس یونشانه په میان کی نشته
شکر شکر چې بیگانه په میان کی نشته مدیر خپل اخبار خپل زبان موخپل دی
چه پادشاه زموږ دی مهربانه نظر وکه دېر عالی یې نیت دی په څه شان نظر وکه
څه حاکم راکړی عزیز جانه نظر وکه عجب عصر دی افغانه نظر وکه
ژبه خپل بیان خپل قلم موخپل دی

دو همه شماره شپروم کال ۵ - ۱ مخ ذیعقدہ ۱۳۳۴ هـ ق ۳۱ اگست ۱۹۱۶ م
سنبله ۱۲۹۵ هـ ش

دخوشحال ختک په شعر باندي مخمس کلام مولوي صالح محمد

تل به دارنگه فرصت وي که به نه وي پردنیابه می عزت وي که به نه وي
زما به دارنگه حرمت وي که به نوی ساقی تل به دdasat وي که به نه وي
له جهانه به مهلت وي که به نه وي په میدان دعشق ورگد سه کوک رباب که
که په سربرابرنه وي غوره په تاب که پرمجم درعشق يي خپل زرگي کباب که
راسه پرد ميوجام په می ناب که تل به هسي فراغت وي که به نه وي
که ديد هوا لري بنه فرصت نن دی غمازنشه هاي خالي فراغت نن دی
ژرسه ژرسه که يي گوري مهلت نن دی هر هوس چه دصورت کي ساعت نن دی
گوره کال ته به صورت وي که به نه وي دوطن په رنج اخته يم بي ترتيب
نه رغيرم به دوا اي زما نصيبي اى زمادسـترگـوتـورـه اى حـبـيـبه
په ربـستـيا وـماـته وـواـيه طـبـيـبه چـهـدرـنـجـ بهـ مـيـصـحـتـ ويـ کـهـ بهـ نـهـ ويـ
نـنـ خـوبـيـاـ فـرـصـتـ وـماـتهـ رـاـخـرـگـندـ دـيـ دـدـبـدارـ دـوـعـدـيـ څـنـگـ عـجـبـ خـونـدـ دـيـ
پـهـ هـواـ مـيـ دـدـبـدنـ زـرـگـيـ خـورـسـندـ دـيـ دـوـصـالـ وـعـدـهـ دـيـ وـکـړـهـ سـتاـسوـګـندـ دـيـ
پـهـ دـاـکـارـکـيـ بـهـ غـفـلتـ ويـ کـهـ بـهـ نـهـ ويـ سـتـادـعـشـقـ پـهـ اوـرـکـيـ وـسـوـزـمـ اـيـرـيـ شـمـ
کـهـ بـيـ قـدـرـلـکـهـ خـاـورـيـ دـکـوـخـيـ شـمـ لـاـسـ بـهـ نـهـ وـاخـلـمـ لـهـ تـاـکـهـ پـرـلـهـ پـرـيـ شـمـ
کـهـ پـهـ تـاـپـسـيـ مـلـنـگـ دـمـصـلـيـ شـمـ شـاهـ پـهـ تـابـهـ مـيـ قـيـمـتـ ويـ کـهـ بـهـ نـهـ ويـ

دېپل عمر به زه هغه ساعت خوبن کم چه دغشي دمژگانو په زره خبن کرم
ياددي چه دوييل چه تابه خوبن کرم سپينه خوله کي بي روی ياره درپيشکش
کم

په خوشحال به می منت وی که به نه وی

مولوي صالح محمد

خلورم مخ شپرم کال محرم ۱۳۳۵ هـق ۲۹ اکتوبر ۱۹۱۶ م عقرب ۱۲۹۵

شپرمه شماره

د عبدالرحمن صاحب په شعر باندي مخمس

جاردي شم ترnam راشه راشه په هجران کي يم ناکام راشه راشه
حما ورد صبح وشام راشه راشه اي زما دزره ارام راشه راشه
سر وقد گل واندام راشه راشه واره خلق دصنم مدح خوان دي
هم له لاسي دېرخواران سيندرباندي هم له حسن بي رونق تول خوبان دي
هم همه واري خوبان يي مقتديان دي دهمه واړو امام راشه راشه
بازار خوسور شو ستاله حسنې دخوبانو ولی ته غزال چشم همه مطلوب
د شاهزاده از وو
ایمان ورونکي دشیخانو دېپرانو بي تانشته څه حرمت دعا شفافانو
دعشاقو احترام راشه راشه مهجور زره خوله فراقهه زياتي چوي
په هغه باندي کول درحم دېربه نه چه په سرغم غمون دېرپراته وي
خدا زده ببابه هسي وقت که به نه وي زه نه پوهيرم له ايم راشه راشه
په دروغوهسي ته ولی وينا کري دوصال وعده هميش ته په فردا کري
خواه مخواه خندا په ماعاجز شيدا کري نن هنگام دي که جفا کري که وفا کري
چاره نشي له هنگام راشه راشه اي محبوب راست قامت خم ابرويه
لب شکر دندان گوهر شيرين کويه نازنین مه جبين ستم جويه

پري رو يه سنبل مو يه ملك خويه عنبر بو يه لاله فام راشه راشه
داجهان کله مكان دانبساط دی بلکه دی د مسافرو یوربات دی
په هرلورکي غم موجود مفقود نشاط مبارک دومينو اختلاط دی
دی

تله دی تله دی له جهانه راشه راشه يخ کابل کي می په زره بله لمبه شوه
له فراق سینه اتش کده شوه له فراق سینه اتش کده شوه
شپه لاپرپرده رنا ورخ راباندي شپه ماغریب لره قاتل دعشو ه شوه
شوه

داغان ماه تمام راشه راشه

غلام محى الدين افغان

اول مخ اتمه شماره شپرم کال صفر ۱۳۳۵ هـ ق ۲۷ نومبر ۱۹۱۶ م ۵ قوس
۱۲۹۵

دامیر حبیب الله خان په صفت کي

مینه راشه په سرواروه گلگون ساغر چه ژمی تیرشو اوراغله دجمشید اختر
په گلستان کي په راتگ دنوی کال جلوس طاق دنسرت تمری قوس دفراز
مازدیگر

دعنادل دی هغه هرکله راشي اومبش چه کري سامعه محسوس دداوداشر
ورکري داد دفصاحت دبلبل تقدير کته پوغاش له حيرت چيچلي شکسپير
چه په گلشن کي کسى سوقدم ګل دکلارد شادياني نغاری وړغاوه ه تندر
دميني اور دبلبل په زره کي ولګيد سري لمبي په پوري کري ده لالي
ج مر

په تروزمي کي بليري داستوري چراغ لکه داغونه دبيلتون دعاشق په ځيگر
ده ژلي مرغلري ارغري پرباندي د ګل کړه اينسي دی بوتي بيا دګلوتاج په
س مر

ترهغه پوري چي وي دادپرسري راتگ وي دی پرسردامير دادخراسان افسر
ده شنهشاه دافغان داودل سالار مری توب دری فخر شميری وکمن
که وه نازپزوپه دی عصروه مزته شایي چي اميرنه مو مدد غواړي دجرمن
پيس مر

جارج وراستوي باج ځکه کال په کال چه وهند خواته دی واستوی خپل لشکر
دترقي هوا خواه ده تمدن بانی دتجارت مددګار دحرفت یاور

سلطنت داسی نه وولیدلی پشتانه په خوب هم نه درلود په دی شان خراسان افسر

ددرست پادشاهان کی نه دی سال دی نه
کله ستوری وی شکاره مخامخ ده نمر
و خ

نه دی درواغ په ربستیا چه ته یې نن کسرا
په عدالت کی ته یې له خلافه سنجر

دی اميرابن اميرابن امير
په اميرابن اميرابن امير

په ازل اسکزی درته وه قدرت ده خدای داخداداد قبا فخر کا ستاپه بشر

ته سراج ده هغه ملت اودين چه دتا زاراویلم وجارج دی دنوکرچاکر

نه رسیروی دی چافهم په لور تیا ده ده مدح الوتل چانه سی دلاته دتعقل په وزر

په ذیت کی که چارحم مجسم وی ته یې چه غلیم هم نه دی میندلی ستانه ضرر

بی له تیښته نه بل څه په قسمت دغلیم زمری ته دریدی نشی دانتر

منزلت درکړی دی تاته خدای دومره چه وه مراتب لوی تاته دی عمیق ژور
دی

وه فراست ته دی انګلیندکي ارلان حیران په ذکاوت دی پطربورغ کي
وو ماش ش در

ترهغه پوری چه انسان وی په انبرکه مقیم ترهغه پوری چه پرخای خپل تینګ
وی غر

ترهغه پوری چه دنیاکی وی ماشام وسہار
ترهغه پوری چه انسان چه انبرکه وی
بر

ویدی سترګی مورومندان په دی سوری ستانشی کم وه پسانه له سر
ض ورس راج

برا عظم دايشياوشېي ستامحکوم يوروپ امريکه و افريقيه دی درکي
داور

ٿه چه قدر مادرته پس ینو وويل که د تاخوشي وي زه تردی وه به و اي
م ٿه ڦر

اى رسوله چزارخاورى دى اكثيرنه سى چي شهنشاه له الطاف په تاوکره نظر

عبدالرسول محمد زائي

نهمه شماره ۴ مخ شپروم کال صفر ۱۳۳۵ هـ ق ۱۱ دسمبر ۱۹۱۶ م ۱۹ قوس
۱۲۹۵

حیات ملي

افغانستان خلق زمری دی په افگاربه شي خیالات دبدو ورته کری نگون ساربه شي

افغانستان خلک قانع په خپل دولت وملک صبر په خپلو غروکوی مانع دبل دملک
دی دی

تابع دشاه په فرامین په سل رنګه تل دی
که سپک نظر ورلره وکړی پاس په داربه
شی

تاسی دول یوروپی په خپل مایین کی لتاړ
دوه کاله کیری چه جکړم په دریابو به کار

دین اسلام زموږ قوی ده خورا روزاربه
له ایشي لری غواړي وجلوی په موزه بار
شی

تاسی دول یوروپی په ایران راغلی تمام
فریب موجور کړ دینو چه په کی جور
کړی مة ام

نفریقم واچاوه په دوی کی دنرمی په کلام
خيال دایران موبه لره مکړی په او ساربه
شی

ملکم یورپده جنګ جله په خپل منځ کری
خویوتربله تمام نشي په چاڅه کوی ناز
اغ

داسي فریب ظاهر دخمن بادین هم دین هم
تیکی نه واوری موبه خبریو په حصاربه
راز

دابخرولي څمک لومی دی که څوک پوه
ایرادمه کوی دی ملک نه بېربه ووینی
شی پکار

بیا به پنیمانه شي ناری سوری به وکړی
صاحب ددبن رسول الله ده په ننګ غاربه
زار پ

مودرامت دمحمد رسول الله يو افغان په دین میتن باندي تړلی يو په سرپه خان
ننګ وناموس وملک ساتنم سوی عین ایمان که نزدیکیت دبدووکری په سنگسار به شي
دانصیحت له زړه سوی ده چه مور وکه ګنه حملولره تیاري په کو مک دغفار
داش کار خصوص زمور په ملک چه راشی دبنوو په وقار
ددين دېسمن زمور ظاهریاستی مردار به
په دی بسته دی مسلمان زمور دولت و نظام
پادشاه چراغ ددين ملت غم زمور نشته تمام
کافران واوری درته وايم به کوکار به شي
ملامحمد خان عرض بيگي

شپرم کال یولسمه شماره ۵ - ۱ مخ ربيع الاول ۱۳۳۵ ه ۱۰ جنوري

۱۲۹۵ م. جدی ۱۹۱۷

ذوالقافيتين ترجيح بند

مور که بنه تعليم یافته وى داشار هم کامل واى په صنعت دکار وزار اوس زمور به واى په دنياکي اقتدار هم به زمور وى دېرهیت په تول کفار تول جهان دی رسیدلی ومقصد ته په مدار مگر موژ خويوتراوسه لایه خوب کي دالاشکرچي اعليحضرت دی دېرهوشيار ورنه مونږ به ووله پخوانه دېر خوار ګل علمونه حاصلیوی په دی دهرکي په که تعليم کړي طالبان زمور دوطن په ق رار ه ردي دار که فقه اواصول شي خبردار ببابه خبرنه وى دعربو په اشعار که چيری زده کړي په منطق کي څه ګفتار دی به فقه ګوري په نظر داستحقار که دی حاصل کړي په حساب کي اختصار بیا به نورعلمونه دی ګوندي بیکار نه خبر له مساحت اواقليد سروی زمايار نه خبر له طبیعتات نه واقف وى له اخبار ارسسطو منطق پسی ګرزیدي بسیار دېیکن منطق تاتنبدی په تلوار علوم که مغربی که مشرقی دی رائق کار کفارچه پري خبردي نکوی زان عار دی خووی دنصالله حرفتون پرھيزکار په داشان کله پرھيزکاخوک له کار استعمال دضفوپی په داشان کړي دی په چه مدام دده په سروی دانگریزدان دستان دستان جار

دايې نتيجه دبى خبرى دطلب خوار	چه دى نکرى هیڅ پروا دزمانى په کاروبار	که څوک ده ته بى خبروایي دحسدشی په مگردي په حقیقت کي بى خبرگنی تلوار ک
الغرض په سلوکس کي خوتن بیا په شمار	چه دوبپی و تپی په سردفضیلت یوسپین دار	بیابه هم هغه عالم فاضل به نه وی خبردار
توبه ده له شکوی دعالمانو صدهزار	چه والی دچین موڅوک دی هم پادشاه دتاتار	ولی عالمان دی دنبیانو میراث خوار
په ایذ او حسد نه دی زما ګفتار	زه محب دعالمانو هم ددوی یم خدمتگار	هغه څوک خوکافرکیری په دی کار
اوسم خوداضروري دی مونږزدہ کړو له ک	هند فلاحت اوتجارت هم کښ توکار ف	اوسم خوداضروري دی مونږزدہ کړو له کښ توکار
په فرانس کي دومره پوځکي وی بیشمار	کله وی زموږ دوطن دولی بیخ یادچنار	په فرانس کي له بسوی نه حاصلیري دام دار
دھمکو زراعت په فلاحت دی انحصار	بلکه تول جهان په زراعت دی مرغزار	زه چه نظر و کرم په حالت دزمیندار
دوی خوبی تهذیب اوبي هنردي په صنعت دکښت و کار	بلکه بی خبردي په صنعت دکښت و کار	دوی خوبی تهذیب اوبي هنردي په صنعت دکښت و کار
لاتراوسه یې هغه درانه جغون هم اسپار ش	بل لادا چه نه پوهیزی په سادین هم په دی	دوی مدام وی دېرشایق په داسې کار
دوی مدرسه یې هغه درانه جغون هم اسپار ش	چه دوی مړه کړي یو تربله په یوه لپه جوار	دوی مدام وی دېرشایق په داسې کار

گرچه دهقانان موبی هنردی هم دېرخوار بیاهم سل خله بهتر دی له عابد رشوت
وار

نکری راشیان خوبی رشوته دچاکار ګویا دوی لره حلال دی دامردار

رسول دی لعنت کری په راشی باندی
هم په دی باندی عتاب دی هم عذاب دی
رسول دی لعنت کری په راشی باندی
بارب ارب ارب

په دنیا اوپه عقبا به یې رسوا کړی کردګار
هغه څوک چه رشوت اخلى له مسکین
عاجز خوار

نور خه مه وايې افغانه په باب ددي مردار
ولی اوس خودوی دی عزتمند هم باوقار

چه کرم زورم نشته په فلک سفله پرور ورنه مابه په يخ کړی وي ځګر هم خپل تتر

غلام محی الدین افغان

٦ - ٧ شپرم کال ١٢ شماره ربیع الثانی ١٣٣٥ هـ ق ٢٥ جنوری ١٩١٧ م
دلو ١٢٩٥

،،خال و خط کي به انشاء کوي تركومه،،

ته چي زلفي ديارمشك و عنبربولى په داچين کي به خطا کوي تركومه
پاچه شوندی ديارلعل و شراب بولى روانه کي نارواکوي تركومه
بياچه مخ ددلبر شمس و قمربولى په تخمين به داسود اکوي تركومه
لمريه دوگوتوهیچانه دی پت کري ته به دادحق اخفا کوي تركومه
نه رسپری دچالاس يې وکاکل ته ته دزلفو به سوداکوي تركومه
دلبران تول بیوفادي و فانکه ته بى طمع دوفاکوي تركومه
مشوقان دعاشقانوقاتلان دی ته دترکوتمناکوي تركومه
په یوه اداء دی درست عالم قتليري ته به دانازواداکوي تركومه
په یوه نگاه ژوندی په بل دی مرمه دغه لوبى به په ماکوي تركومه
دزره وینى مى غذا دوامى نشته ته به ماته لابدوا کوي تركومه
دادترکودغمزوژخم ناسوردي په ناسوره مداواکوي تركومه
دجفا په تيغ دی تول جهان تباکيق ته به داجورو جفا کوي تركومه
دادزلفو اودخط لشکري گوره پرسپين مخ باندي غزاکوي تركومه
جرمينان او انگریزان سره جنگيري ته بى سيل اوتماشاکوي تركومه
درست جهان پرشور راغلى نه پوهيرم چه بى سيل اوتماشاکوي تركومه

دفرنگوپه تیغ زره زما سوری شو دجرمن به تمنا کوی ترکومه
دیورپ وحال ته گوره حال په څه مو خوشحالی به په ایشیا کوی ترکومه
راشه راشه سترگی وموژه بیدارشه دنرگس په تماساکوی ترکومه
سم سری سه مجنونی پرپیرده افغانه ارزوپه دلیلا کوی ترکومه
دغنچې په شان خاموش سه خوله که ته به ګل غوندی خندا کوی ترکومه
پـ

حمید څه شو جه بیدل دېښتنو وه ته رحمان غوندی وینا کوی ترکومه
نه څوک غورباسی نه پنداخلى افغانه چپ سه ته به داوينا کوی ترکومه

مولوي صالح محمد

٦ - ٧ شپږم کال ۱۲ شماره ربیع الثانی ۱۳۳۵ هـ ق ۲۵ جنوری ۱۹۱۲
م ۵ دلو ۱۲۹۵

غزل

نوی خلق نوی رسم نوی کاردي نوی گل نوی بلبل نوی بهاردي
نوی شاه نوی سپاه نوی فوجونه نوی گز نوی سکه نوی بازاردي
نوی نوی زلمي وينم زاره ولاړل نوی کوت نوی پتلون نوی پیزاردي
نوی بروزگ نوی زاهد نوی حکمونه نوی نوی په هرجای کي دره ماردي
نوی من نوی دېری نوی وزنونه نوی نوی سوداګرنوی بي پاردي
نوی یارنوی ریبار نوی خوراک شه نوی نوی معشوقی نوی سنگارشه
نوی ورد او وظيفه نوی شيخي شوه مسواك ايښي هرچانوی په دستاردي
نوی میني په دنډيا کي شولی دېری په زير و مينودچاکله اعتباردي
نوی نوی قصى اورم حیرانیدرم په جهان کي یو تربل نوی زوکاردي
زاره چي نوی راشي نوی همه دا حکمت نعمت الله دیاک غفاردي
زورش

ملانعمت الله

شلمه شماره شعبان ۱۳۳۵ هـ ق ۲۳ می ۱۹۱۷ م جوزا ۱۲۹۶ هـ ش ۶ -
۷ مخونه

شپرم کال

مسدس

یوسحر زما ترغورسوه له ببلله چه قفس کی یی ژرل دایه ویله
چه بندی سوم دصیاد له سخته دله ولی نه پونستی خوک حال زما یوله بله
ولی نشته بی فغانه کاروبازما ولی حبس ابدی راغی په وارزما
نه محرم چه دزره حال ورته بیام کم نه می وس چه خبرداره ببلان کم
نه ملگری چه چمن ته یی روان کم بیا بیان ورته دکل و دریحان کم
خپل دک زره دارمانو ورته خالی کم تول مرغان دچمنو په ھان حالی کم
چاته وزارم پرچاباندی فریاد کم چاته خاوری پرخپل سرباندی بادبادکم
چاته و گورم په ٿه شی زره گی شادکم دصیاد له لاسه چاته عرض ودادکم
ٿه راووسوه چه دتو رقفس بندی شوم ! نه خلاصیزم په دابنده کی ابدی سوم!
ولی زه له خپله سیله راجلاسوم ولی زه له خپل وطنه راجداسوم
ولی زه په ویراخته په واویلاسوم که وروکلی می سوپاته خوارتنها سوم
کوم ظالم کرمه بندی خدای دی بندی خدای دی ما غوندی اخته په جدایی کی
کمی ! !

اوسم به زه لکه هانور په هوتلمه په هوس دازادی به بالید مه
پر غنچوبه دگلانو مسید مه ورخ په ورخ به غورید مه لو بید مه

چابندی کرم خدایه تی په ھان اخته کی په قفس کی دزندان جگرسوخته کی
اوسم به گرزیدم ازادیه چمنوکی اللوتم به په صحرا اوپه باغوکی
بنه به گرزیدم خوشحاله په شگوفوکی ولی اوسم یم په غموپه اندیشوکی
چه بندی دی دنفس کرمه صیاده خدای دی ماغوندی بندی که ای ازاده

الغرض چه ده وهلی دانعری دنفس له لاسه ووپه غالبای

چه ناگه دچمن بادراغی دکشی چه پرونشت دایه وواته له خولی
مگرداباد دوطن دخوا راغلی چه زما صبروارام راخخه وری
یوساعت متفکرو و حیران پاته نه یه شکروشکایت کاوه و چاته
چه بیا باددچمن راغی دده خواته اه یه وکش عرض په وکی و خپل خداته
لکه زه هسی بندی سی ای صیاده دوطن په جدایی سی ای صیاده
زه چه فخر دچمن زیب دبوستان و م غوریدل گل دخپل ایشان و م
دباغودشو باغچو روح روان و م دسروكلو پرشاخوبه نغمه خوان و م
دپولادو په پنجه کی دبندی کرم دهرکس و دناکس دی ریشندی کرم
زه به تل دباغ پرسر شه په هوا و م شاخ پرشاخ به بیا په ٿه نازوا داوم
دگلانو پرسرو به په خنداوم په ٿالی کی به و م ناست یا په صحراء
نه بندی و م دنفس نه می هیچ غم وو! نه می اوشکی بهیدلی نه می ماتم وو!

چه سحر به زه له خالی په هواسوم په گلشن کي به دعشق نغمه سراسوم
چه له پورته به پرگل باندي راتاسوم وسمن وياسمن ته به گوياسوم
ایاخوک لری داعیش و عشرت نن زما چه ندیم و گل خانه ده په چمن زما
هغه گل هغه پسرلی هغه بهاردي دنرگس اوشگوفه گرم بازاردي
دطوطيانوپه گلشن کي چغهاردي په چمن کي دبلبلو چنهاردي
پرگلانوالوته کاپه خند! زه بندی یم دقفه اوپه ژرا!
زره می دک دی سره چووی دارمانه خدایه ژرمی خلاصوی له دی زندانه
نورمی مه پرپرده په دی ځای کي سبحانه بیامی ورسوی ژرترخپل بوسنانه
که دی زه یمه قفس ته پیداکري !! بیاوزر دولی ماته دی راکري !!
څوتړڅوبه یم په دی جوروستم کي څوتړڅوبه یم په اه و په الک کي
څوتړڅوبه یم دارنګه په ماتم کي څوتړڅوبه غم کي څوتړڅوبه یم دارنګه په ماتم کي
چه اميد می دخلاصی نشه هیڅکله نوبهتردي مرگ تردی ژونديوپه سله
بیانوچپ سوپرساعت په تأمل سو زماخیال سوچه دغم متحمل سو
بیایی ناری کړی همرازه دسورګل سو ویل اه چه دصیادلاتغافل سو
حان که مرچه له ذلت نجات مومی په گوشه کي دعدم به حیات مومی
که خه نه دی شه و ماته په داشان مرگ ولی ولی خوان یم او دخوان وی دارمان
مرگ
خودژوند دپاره شه دی ناکھان مرگ
په هزارڅله بهتردي ترزندان مرگ

چه داهر سهار خپل مرگ په قفس وينم ولی نه مرم چه به بيا زه قفس وينم
په حسرت او په افسوس به داويله و ګلشن ته يې کتل بيا يې ژرله
دقفس و دروازه ته يې ځغستله لاريه نه وو وزرويي سرپه وله
په هوا سو سربى و نشت له قفس وينى توی سوی سور پورولويد له هوس
سرترپاټه په سررو وينوکي غرفاب وو ځان بايللى زره زخمى حال په خراب وو
بابيهوشه يا پر هوش په اضطراب وو چه پر هوش به شو ګويانه په داباب وو
سرمى بايلو په هوا دازادى! شکر شکر سوم فدا دازادى!
په هوا دازادى مى وزر پري سو شکر شکر ازاد سوم که مى سرپري سو
شه چه زه دازادى په هوا مرسوم نه چه پاته په ذلت ديلوپر سوم

یووپشتمه شماره ۲ صفحه شپروم کال ۵ شعبان ۱۳۳۵ هـ ق ۶ جون ۱۹۱۷
م ۱۶ جوزا ۱۲۹۶ هـ ش

چه پرخول دپادشا هانوغت زکین دی هغه زمور سراج الملته والدین دی
مقتدی اعلیحضرت رکن رکین دی دوعا کوی صبح و شام روی زمین دی
پراسمان دععت نمردی غوریدلی مسلمان دده په تخت دی نازیدلی
ملاکره تیته اسمانو دده له تیغه چه قتل ددبمن کړ بی دریغه
کې قبا کې خسرو دی که داراب دی تللى ډوب دده په درېه دق الباب دی
تمنالری چه موچې یې رکاب کړی اوپه سترگوې داس دېله تراب کړی
ملکت زمره ابادتوں یې ګلزارکړ خپل دخواه خپل دشمن یې تار په تارکړ
سیدمیر محسن کندھاری

٢١ شماره ٢ مخ ٦ کال ٥ شعبان ١٣٣٥ هـ ق ٦ جون ١٩١٧ م ١٦ جوزا
١٢٩٦

سه عجب خوب وو چه می ولیده سحر زه يم په يوروپ کي اوگرخيرم لروبر
تول يوروپ اخته دی په غوغا په يوتربله وزني په توپک اوپه خنجر
ش روشن ر

ماوى دابه ملک وي دسينا ١ ياد برابر ٢ ومى کره پوبنته له يوچانه په مدار
وايه چي داملک داشانى ٣ که غوندار دی خوپه افسوس اوپه حسرت شو په گفتار
٤

چه داملک دعاقلانو دانيانودي بسيار داهجه يورپ دی چه دی جاي وودهنر
بيامي له هغه نه استفسارکي په داباب دوي ولی پرپوتل دزماني په دی گرداب
ده وي حقیقت کي پرنگیان ووپه شتاب چه ورك دی له جهانه مسلمان شي په
ذاب

زه که اوس خودوي شول په دنبا کي په خوك چي وي مغوروپه خپل قوت اوپه
خ ط حکمت

دي خوبه زرپريوزي په کوهی کي دزلت نه بي وي عزت اونه قدرت اونه طاقت
چه لري مصیبت کا او حاصل کاندي سوک چه بې مغوروی دهغه خاوری په
راح س ت ر

١-سينا يعني ابن سينا ٢- ببرشمالي افريقاته وايبي په شرقی افريقاکي دی
٣- په جنوبی افريقاکي دی ٤- دھبستان په وسط کي يوکلی دی

بخت که چاته شاكاکه داناوی دجرمن خپل دانائي به بي په جان سی شعله زن

خه به درته وايم دفلک په دوروغن نئيني خلاصيري له اسيب مرد وزن سخت ساعت هغه دی چه هوښيارسی کوروکر بيا می دهغه نه په دی شان وکی سوال چه کله به ختميري په يورپ کي داجنجال ده وي که چيری ورک له جرمنيانو شومجال ياكه روسيان شي په دنياکي ديرپايمال ياكه انگريزان شي له قسمت یروزبر بل خوبه اسلام شي په دی جنگ کي کامياب که چيری کل اتفاق کړي اسلام ددين په باب بيا به نشي په دنيا کي ياره داسي انقلاب اوس خودپر ضروري دی چه اسلام شي فتح باب

ولی دېمنان دی په خپل کورکي سره په سر بيا هغه و پل چه ته هم څوک يې په خپل تن چه دلته يې راغلي او صورت دی وي غمن جواوا که سما ترا ۲ که بورنيو ۳ دی ستاوطن ياكه ته يې دکابل یا پېښور یادختن چه ته داسي بي خبرې له دنيا له خپل وشنان

چپته چه اوسيروم هغه ملک دی دافغان بېردي زموږ په ملک کي عالمان هم فاضلان چه دوى وايي دیوروب و حکيمانو ته خواران بل موږ یوډپر ماہر په کاروبار کي دجمدر

۱-۲ دبھر هند کي یوه لویه جزیره ده ۳- بورنيو دھيٹ کېږپوه لوپه جز پرده
بيارتنه ګويان سوهغه خوان په دی مضمون ستاخو هم خه زده دی پاته هسى يې پېښتون
ماویل چې پېښتنه خودي په علم کي جي جيون زه یم له هغونه یوادنى سرى کرمون ۱

په اتوژبو پوهيرم درته وايم مختصر يعني په پېښتو اوپه هندی کي یم ماهر
عربی او انگریزی خوهم پوهيرم په ظاهر گورمکي او شاستري ته په بنه شان یم حاضر
په اردو او په فارسي کي ياره زه یم محرر نور علوم هر رامعلوم دی برادره ماش قدر

هغه خوپه خندا اوپه قهقهه کي استفسار اياتاسو هم پوهيرى په کرورز ۲ اوطيار
ياکه هسى جان خوستايي ددهيلى دېنگسوار اوس خو عالمان خانه هغه دى په گفتار
چه دوى جوركى دردناتونه ۳ په حكمت اوس په درته وايم دخپل شامعلم و هنر
اوپه هنر دى خوشە پوهيرى دخپل قوم په خIROShR بل داچه شه واقف دى دبوروپ په شوروش
حکه مور پراته يولاتراوسه بى خطر ربه ته موسانتدوی شي په دى ک دى ضرر
بل دى ترقیخواه دخپل وطن دى په دى شان چه په ملک کي جاري کرى مكتبونه له
احسن

هرسري ته اجازت دى په داخل کي پسaran په مكتب سرکاري کي بى تکلیفه بى نقصان

بل په ملک کي بى جور کرى سرکونه هم چه له دوى نه حاصلىرى ددىناكل اعتبار
انزار

تجارت و شراكت دى جاري کرى شهريار چه په ده باندي موقوف دى دجهان
كاروروزگار

هم دهر تعليم دپاره استادان دى ميسىر بل داچي مور لمسى يودطالوت در حقیقت

چه رب دمت عطا کرى وقوت هم هغه ان چه طالوت وکي په جالوت باندي
لې رغبې برلت

له طالوت سره څوته اوکفارو ووپه کثرت مرداري کر جالوت په خپل همت اوپخپل
سخن

سلیمان عليه سلام چه وه پادشاه د کل عالم دهغه په زمانه که خو لازیات وو زمور
حشم

ولی چه اصف دبرخیاوه وحضرت ته مور به ولی خان نه ستایو په دنیا کي مکرم
م _____ رم

هم مور به په حرمت او عزت یوتزمشر
بل نیکه مو عبدالرشید وویارهسی غازی
خان وان

چه مدام به دده نوم وی په دنیا کي نمایان
هم دی په خوله او په زبان کي وویکسان

بل دی عالی همت وه په دنیا کي په شه شان
هم په خوی هم په خصلت کي چانه ری
وولکه لمر

بل خوا احمد شاه درد وران وه دافغان
په ده باندي قایل دی یاره کل مر هتيان

بل خو موشیرشاه وو په مثال شيرزبان
له هي بت نه يي روان شاه هماليون مخ په
ران

که بيان يې عدالت کرم ته به پاته شي
حیدرخان وه یو افغان باغيرت او باحرمت
ش _____ در

چه ده وه حاصل کري سلطنت په خپل
انگريزبه وه خارج له هندوستانه په شدت
ه

که چيرى نظام نه وی دانگريز و په مدت
که تيپورته بيان کرم هغه هم وو لوی
اژدر

بل مو انگريزانو ته معلوم دی شجاعت
چه دوی ووراختلی ودي ملک ته په غيرت

اکبرخان ورشکاره کري یاره دوی وو ته
دده په همت باندي دېر قایل دی جرنيل نت
ه

انگريزان دی شرميدلی په دی ملک کي
اوچت خودرته وايم چه بیا جنگ وه دميوند
م _____ رر

دېر کفار شول قتل په دی جنگ کي هم په بند
ونیول غازیانو دېر کفار په خپل کمند

درچه زندگانی وی شرل له ملکه په همت دخپل جمدر مرداری بی په تبرکول په خنجرکول چند

بیاراٹه گویان شه هغه حوان په هسى شان زه درنه پرسان کرمه حکمت دایروپلان ۱

یاکه هسى ئان تە وايى مۇر يوشىرىپىر افسوس صداسىسوس هم افسوس دى
دەزىز

چہ زہ شوم لاجواب یہ حکمت کی دطیار ماویل افغان اوس ہمت کرہ یہ خیل کار

و نیسہ لہ ستوںی یہ داتکہ بی ۴ کامردار

غلام محب، الدين افغان

ایروپیان - طیارہ ۲ - زیلان سیو ڈول دجھاڑ ۴ - تک - فوراء

۸ مخ ۷ کال ۳ شماره ذیعقدہ ۱۳۳۵ هـق ۳ سپتember ۱۹۱۷ م ۱۱ سنبله
۱۲۹۶ هـش

اول حمد دهغه پاک پرورگاردي چه مغززده ممکنات په مقداردي
زياته ونكی دععزت دترقي دی رسونوکي ده ذلت اوده شفی دی
خدایه ماله شقاوته په امان کري چه خاطرمی ده نبی اخرzman کري
هم پادشاه سراج الملته والدين چه مالک دتخت و تاج دی په یقین
اهل بيت سراجيه کري تول مامون دبمنان خواروخسته کري زره زبون
هم صاحب محمود طرزی کري په زره شاد چه مدیردي دا خبار هرخای کي ياد

علامه د زمانی روشن ضمیردی با حکمه پر غیرت با تدبیردی
نيک نامي ورته حاصله ملامال کري حاسدان بي واړه پښو لاندي پایمال کري
مولانا محی الدین صاحب غمخوردی تمام افغانستان دسترگوتوردي
په درويشتمه شماره کي دا خبار یواعالان په پښتو کري تيار
هر افغان یې په مضمون باندي رسیروی په لوستوی یو تربله هوسيروی
ایراد نشته په پښتو کي اى صاحبه فضل شوی په افغان دی لواجبه
افغانان بهادران د زمانی دی نوراقوم ورته په شان ده زنانی دی
هر دولت کي مشهور لکه د نمردي د غلبيم په سرولار لکه خنجردي
افغاني ژبه ده غيرته دېره گرانه خدائ زده کري ده افغان ته په اسانه
ده دی ژبي مبارک دې رعزن دی پردوو ملتوکي یې حرمت دی

ربه تاکری پرمور باندی احسان دی چه راکری دمیر برمهربان دی
په خدمت کی ده مدیر صاحب عرضونه څه عاجز غریب کوم په تعظیمونه
که اخبارشی مزین په افغانی نورانی به شي افغان په معانی
دیور په حال به واره خبردارشی له غفلته یوکرته به بیدارشی
که خدای کری ترقی ده افغانی وي دېښتو اخبارې سرده ودانی وي
ای خاوند ه ذوالجلاله باری خدایه ترقی پښتو ورکری بی نهایه
چه فقیر عبدالسلام کامه وطن يم او سیدونکي مستعلی کي شه وطن يم
امید واريم په خدمت کی دمیر چه اخبارکي شي داخل زما تحریر
سنہ دری سوه یوز رپنځه دیرش کاله تیرد هجر میاشت وه سلخ دشووال

عبدالسلام

۱ مخکال محرم الحرم ۱۳۳۶ هـ ق ۱۸ اکتوبر ۱۹۱۷ م ۲۵ میزان
۱۲۹۶ هـ ش

پنځمه شماره

داسلام و پادشاه ته دو عا

فخر دین شمع دولت احمدی ملت سراج د خلت په خلصت شاد شه حکمت په شه
تاج

کوزدنشي تخت و تاج له جورشوى له عالي خيال دى کوثر مومني چه مخلوق سى
سراي راي سيرابه په

ته راضى سى په دوه کونه ميسر له امير ابن الامير ابن الامير ابن الامير
ده رعس يير

ثقافت دخلافت يه په حکمت د خپل قدرت يوخواش دداعيانوبال و پرکري دقريت

شه امير حبيب الله ته کسب و کار در حبيب ربه ته يه معاون سى په نصرت په مظفر کي
ورک

حبيب گوري له پېربه هر ساعت تاته اي سرچشمہ داسلام نه يي حق تعالی د مکره
وروره

امت باغ د مصطفى دی سرچشمہ يي سرد مقصسه کوزله موزه په حضور د پیغمبر
س و افس ر

دتمام امت بابا سوی ترزاره و اړه هلكه ستاعزت د اسمانی وی نازدمه لوپره
پرخ مکه

بی اللہ العلماين په طفیل د مصطفی شه خادم د شریعت که چه جهان مومنی صفا

در حمت سایه اوژدہ کي چه اسلام په ابي دینی که سی راپورته ریشه تخم به پوره
س و ده شوي

شکسته قلم تمام سوزیاتی نه لری زبان ربه ته په رحمت بېركه چە مظھرشی
درخان

که په خپل عمر پودعا لرم په خدای قبوله دپادشاه په شان کي بنایی هم مشروع موهم
قابو

هم زما بخره په کي هم نصیب دعلم که پادشا صاحب دنیت وی کل عالم به سی
وخاصل

سعادت دسلاطینولکه ابردنیسان مشترک ددرست عالم شوکه انسان دی که
حیوان

باری ربه له تاغوارو چە مو هومره دبدبه زمور دتوري له هیبته کفره په زلزله سی
س

دبده موسوه بالاشاء الله له اتفاقه دادعقل شمع کوره نوی راغله له خلاقه

عادتی قاعدى داوی همیشه به شیر حریری ایزدی عنایت کوره جام دزر و کتوری سو
شو

لوی اميد شو و خالق ته چە مورب کي موزبایللى په دغه وه چە مواخته وه بیغازه
سرفرازه

امید واریوباری ته عمارت به موباند سی دتحقيق توفیق یه راکی واره لوته به
موقه ز دس

لوی اميد لرم ورب ته چە همت مو نوله شیاطین مخالفین اعداد دین مو به ناورین
دین شی

دتهذیب اولوا جباب کتاب خخه انتخاب

٤ مخ ٦ شماره ٧ کال ١٥ محرم الحرام ١٣٣٦ هـ ق انوامبر ١٩١٧ م ٩
عقرب ١٢٩٦

افغانی ذغزل

دېشو پس خورده نخورم زه مکروه کله دمراه ورور په ورستو غوبنسوخان وکلی
کومه !! رومه

که موژک په خاکي ولویددری ورخی می په مرد ارويدو غوبنوه رساعت خوله لکومه
خواگ رخی

په بنی لاس کي می عصاده چي ثواب می په بل لاس کي می اره ده دخپل دین ریشی
علاوه شي

دین موټوله طبیعت و اصطلاح و بر عات تش الفاظ می دی په خوله کي چه ددبن
ش دعوي کومه

که خوشوی په دودی ګډ سود عیال له سری په خبره غلیظ اخلم خوله وزیره مردارو مه
ولم

زه په خوله خوله ها ها لرمه چه مرغی په لاسوکي می اورتک دی په کله
دانه ورل ګونس مه

دشپیتوکلو طاعت و عبادت پر مخ تیرنکرم په مثال دکول غوبی یم پر مخ حم
پرش اراث مه

مولایاشه راته واي که موژک دزننه نه دکلو غله می خه سوه چه بنی په دکومه
واي

علت توله کم علمی سوه بی ترتیب په دین فرایض می بیکاره کړه نوافل پرسترنګور دمه
ک دس و

نوافل چه توله جمع دخپل عمر دکلو کرم درشكی قیمت بی نسی چه یوزخم په تړمه

دعالٰم خوب چه بهتر زما تر طاعت و عبادت هغه دغه علم بولی چه حدود و پیژنمه
ش و

اول حان بیا تاته وايمه راسه دین ته ترتیب که پرخی که نه پرنه خی زه یه ترتیب
کشیزده بیانومه

۷ مخ ۷ کال ۷ شماره صفر المظفر ۱۳۳۶ هـ ق ۱۷ نوامبر ۱۹۱۷ م ۲۵
عقرب ۱۲۹۶

چه راغلی پرافغان دی	دغه خه عجب دوران دی
په روشنان توله جهان دی	لمردعلم راختائی
نورعلم درخشان دی	وقت دعلم ودهنردی
دهرعلم تودوکان دی	نن دجهلی بازارسوردی
چه افغان تول په روشنان دی	داخوص ردرسراج دی
چه خوان زور او زور په خوان دی	عجب عصردی ای وروره!
که خیبردی که کھسان دی	دسراج په نور روشنان دی
فضل سوی در حمان دی	شکر شکر شه ساعت دی
پرمور تولومهربان دی	شه امیر یه دی راکری
دخپل وقت نوشیروان دی	شه غمخوردپن تنو دی
لوي امير او شه سلطان دی	علم دوست هنرپرور دی
په حکمت لکه لقمان دی	مزاج دان طبیب دملک دی
روح پرور دخپل لسان دی	پن تومره وه ده ژوندی کره

خوزمین واوزمان دی	تخت و تاج دی همیشه وی
عنایت دپاک س بحان دی	مشر زوی دامیر گوری
دعرفان دباغ باغوان دی	شہ سردار معین دعلم
هم ناصر دهرناتوان دی	هم ناظردمعارف دی
تاج دسردکل افغان دی	شہزاده دپن تندودی
پرامیرصاحب پرگران دی	شہ معین السلطنه دی
هم ددی مجلس میزبان دی	معارف توله دده دی
خوولار شنکی اسман دی	نازنه لویژی پرمخکه
چه دتولو نگهبان دی	Hegh خدای دی ساتندوی شی

٧ مخ ٧ کال ١٠ شماره ربيع الاول ١٣٣٦ هـ ق ٣٠ دسمبر ١٩١٧ م ١ جدی
١٢٩٦

بل مسلک راغی له خدایه سما وی و قرانی ش	دوه مسلکه دی په موژکی یو عادی و پدری ش
اوکه نه وو عادت شوی له ماپاته شو په کلکه	چه عادت پر دین را غلی هغه دین بـولـوبـ بشـ کـه
كتاب تول که يه نغاره خه حاجت دحل حـ رـ مـ	اصطلاح هم بری مداردی حاکم شـ وـ رـ شـ رـ عـ اـ
که عادت نه وو هرخونه چه مرغوب وی ناسـ يـ نـ دـ سـ وـ	هرحال حرام دشرعی که عادت وو ارـ جـ مـ نـ دـ سـ وـ
خه نوکان بأسی بیکاره تحقیق کی له شـ رـ يـ عـ تـ هـ	دردوا دناروا مسلی زده که له عادته
چه پسند دعادرت نه وو گویا نه دی له قرآن	که اویا خله مشروع موکد وی له قران
دعادرت په ډول رقصیری که چالاک دی که مدھوش	عادت شه بالانشینه موژیه یو حلقة بگوش
دین عادت که شریعت و وزر جواب را که ومـ	په لحد کی چه دکشیزدی تکبیر و وايي و تاته
داعجزی رسم هغه چه واده په قبیله	په هاها به سی مشغوله که عادت وو ستافله
زه به وايم باري ربه مناهی دشريعت وو ستافتوی له شريعته که قرآن درکی رواج	په قیامت به الله وايي سپی دی نه خورخه جهـتـ وـ
که مردی دمیره نه وو مردبه نسی په بریتو	دیتیم مال چه دخور یامال دعصب دتاراج خـهـ بـهـ وـاـیـ خـپـلـ اللهـ تـهـ تـیـ رـاـوـشـیـهـ پـنـتـوـ

هیچ پر دین دمجری نسی عادت یم تر لاس نی یولوی	چه مرداری غوبنی نه خورم عادت کی تر رک رزوی
دین می ٿه شورا ته گوری نه می شرم نه حیا!	تر مرداره ڊپر بدتروی خنگی خورم په اش ٿا
که پرولی په بازار کی ٿوک یه نکوی په غاز	دقران شریف احکام دی قدر نه لری دپیاز
چه روشنان په عادت نه وو ټوله پاته شوه بیکاره	په ابروی داصطلاح و عادت له دی سکه داره
دپادشاه سکه مغلوبه دناچلی پیسکی	داعادت دکور خراب سی دین به کی رشکی رشکی
هر چیری چه عادت راغی منافی دشريعت سی	تردی لو بدبختی شته چه دین تابعه دعادت شدی
که عیب نه وه په اولس کی نقص نه وینم په خانکی	مصطفلاحه بیدینی لکه خونچه ایشی په میان کی
چه قبله یی کره غلطه دین تر پاته په گروه گروه سو	تخالف له اصطلاحه تر شرعی مکروه مکروه شو
که احکام دشريعت وی په دغه ټول به تاله سی	که قبله حقیقی نه وه بدھغه چی عیب باله سی
خورا تک ٿئی پر هیز شو دین تابعه دھوا	هر توکر چه عیب باله سی که روا که ناروا
خه به یوسی آخرت له پر ملامات سی زم اب دزمه	که پیغور دعالم نه وو باکی نه لرم له کرنے
جهنم په خیال جنت سو حس باطل ھوش یاری ولاره	و خپل نفس ته موسجده شو تن ز تار زموژ په غازه

چه یې خرپه خت کي سپورکي جهان کل دخره ابخورسو	تن بارکش باري درکړۍ میره هغه چه پرس پورشو
که خلاندہ شمع نه وه و به ژاري په ارمان	بازی توله له غيرته غيرت نوم دی دائمان
په جته یې خطامه شی بي معنی سربې بوله	چه غيرت دميره نه وي قدرنه لري له توله
که په تخت په هوا درومي سپورکي مه بوله پرس پاده دی	نغاره کي پراسمان وي چه هوش نلري ساده دی
که مبلغ دمعنی نه وویل شی نه وئی له سراي را	له اسمانه زمکي عرشه خه دراوره اي خود راي
هیڅ می صبر ځینی نه سی ځکه بېربه سی تکرار رار	بدعات بیانه وم مکرره په باربار
پاک قرآن درب کلام یه په چارپېره دی وه ا	له تکرار ه ملال مسه عادت دین دی نروالی
زماوروره په دی پوه شه خه مخرب دشري علت دی	له قرانه سره جنګ دی که ملګری دعات سرو
هم ارحم الراحمين دی هم کريم دی هم مان	توفيق غواړه له خالقه بخشنده دی مهربان
دغه باب دغه خلقه سوه سابق ود لایق	بل طرف ته اميدنسته بی دربار دخالق
يا رحم الراحمين ! رزق روزی موسعادت ک	زاري گويه يم ورب ته خه عادت مواعيد کي

تهذیب الواجبات له کتاب خخه

۷ مخ ۱۱ کال ۱۹۱۸ جنوری ۱۵ هـ ق ۱۳۳۶ شماره ربيع الثانی

افغانی سوکند

شی جامی په په اغوسټی پېریشان بی خورابد کلائی	قبیح مشکله دیوستان دی هلوکان به وی ساتلی
په بوسه روپی تراخلی په غاشوفاسق نیوالو	رقصوی پرمجلس کی فاجران پرگرزیدلی
چه په لحثه توره ورسی په غیرت تردین فدا	نه ملاشتہ نه صوفی شته نه دریم غاورپی داشو
نوری خه له لاسراری که دخان غوبنی که پری	خوارفقیر که افسوس وکه یاپه وینو ستزگو س
هیڅ میره په غیرت نشوونه په زورکي څوک خوژیزی	دونه لویه خرابی و بیباکی په دین کی کیری
یومتقال ددی پردرند دی که نه وینی ستزگی پورکه	ته خرواردلواطت و دزنا په میزان تول که
دزنا پرظهورقتل داسوفخر و سعادت	زنکیری په خلوت کی داپه دول ددین خفت
بل به نه وی په اسلام کی تردی پورته ضلالات	چه په جهروتفاخرو جمعیت سی معصیت
که څه لری که نیرودی وی هیڅ احده پاته نه سی	درست ولس په دی شریک دی دابازخواست به له موژوسی
که به نورله لاس نیسی یومنت خاوری پردوکمه	پرمون من باندی واجب چه داصحبت په غم الودکمه
دانخری به سی محکم خره غوایی به تربر درسی	یادتولو په قوت سره پادشاهه خبرورسی

خودبه وی په خروپایماله نه موننگ سوننه مونام	چه غیرت پرمینه نه وی موروته د کل اسلام
داتس بیح به دی زنجیرسی دوزخ داورس ک روتے	دین دکوتوشوریدن سو تسبیح اردوشی غشی
چه دین نقصان په ولید حان به نه ولی ب ی غ م مه	مرد وزن که مسلمان و باندفرض تراسته نم
حیدری ذوقفارکشی که چه هیچ پاته نسی فر	لا لا څکوی درتیرسه دا خبر سودنا مرد
که یه توره تیره نه وی دین یه بايلو س و غ ا ط	کل بنیاد دین پرتوره نو راحکام په خال و خط
چه غیرت دعراق نه و وکفیین سوه بیوفا	حسین سرپه تویوی دل کوشہ دمصطفي
چه پشتو سوبی غیرته دین پایمال پرخ رخی لم	کوم توکر دبیدنی د شهزاده ترخون سوکم
چه په سپک نظری ګوری ډېره بده یې ج زاش ووه	جو اهر د شریعت دمصطفي دزره اجزا شوه

دتهذیب الواجبات له کتاب خخه

۵ - ۶ مخ ۷ کال ۱۴ شماره ۱۵ جمادی الاول ۱۳۳۶ هـ ق ۲۷ فبروری
۱۹۱۸ م ۹ حوت ۱۲۹۶ هـ ش

افغانی سوگند

ناموزه پاکه لوحه چه ليکي هغه خط اخ ۱	ندي زمكي حكم ستادی که اغزی پرژدي که نخ ۱
دھلک که تربیت وو بپراسان په مراد سی دھلک که تربیت وو بپراسان په مراد سی	دطوبی ونه ترسازه پلارپه قبرکي په شادس
چه په چوب و په شیرینوسر بالادي اموخته ک	خدای رازق دی بلاشكه اماتاپه غم اخته کي
چه تومان دده خرڅشت وی داپه څه شي موجوديڙي	کي دبل پيسه راکش کړه ستاتندی به په ياغ ڙئي
سـ رسـ اـ مـ	خبرنشو په کمال چه افلاس فخر دا سلام
مسـ دـ شـ هـ لـ کـ	طبعه واښته له دينه غريب تاکي په بدرنگ
تعـ وـ هـ دـ	بياتر مرکه نه بدليروي که هرڅوسي ګډود
اهـ هـ سـ اـ	دانسان خوي نه بدليروي که یه ولی په مردکو
ارـ منـ کـ شـ مـ يـ	چه په هدپوخ عادت پوخ سوپوهغه به یه مرگي وي
پـ هـ قـ يـ اـ	چه همه طبعه ددنیاوو خوک ژراکه خوک دا

که دلته به خوی لیری همه به لیری په عقبی وی	پرقدرهم طبعتی بی نزدیکت دمصطفي وی
دېپنه شري اغوسټي ستاوريشمين سـ وـ پـ وـ شـ يـ دـ نـ	ده پرنس کانى تېلى ته خوانچى خورى الـ دـ سـ
بدن تالره غلام دى ته غلام لره غلام سوي سـ	دى دزىره لره وربولى ته برتن باندي تمام سـ وـ
بېزو باـن پـه تابازى كـه گـرزوـى دـى بـاب پـه بـاب	بل مثال دـدنروـدى پـه دـمـبال كـي دـطنـاب
خـه رـيشـخـندـى يـي پـرتـاـجـورـكـپـرـخـواـشـ	تن بـيزـوـطـنـاب يـه طـبـعـه بـيزـوـوـانـدـى خـپـلـ
داـهـ رـمـنـ	دـشـ مـنـ
مرـدى تـولـه پـه مـيرـانـه جـبـتـه درـومـه تـرـكـورـه	چـه يـه شـكـيل دـخـابـو بـولـى هـغـه دـادـى وـرـتـه وـرـه
دوـه دـولـتـه صـنـاعـتـى پـه دـوـعاـ غـوارـي سـ بـ يـ تـانـه	دنـياـكـي كـوـدـي پـه نـكـرـى تـنـگـى وـتـرـى مـراـنـه
چـه يـي خـوبـنـه شـوـه سـپـيـتـانـه مـرـگـ يـه بـه تـرـهـسـهـى ژـونـدـ	دـمـرـدـي پـه كـارـشـرـمـيرـى پـه سـپـيـتـانـه كـي يـه خـونـدـ
نه موـوـوـيلـ چـي رـبـه تـيرـپـرـتـيرـسوـهـيرـپـه هـيرـ	پـه سـلـ كـالـهـ نـه پـورـه سـوـنـه فـرـبـه سـوـنـه وـوـسـ بـيرـ
دـبـوـجـهـلـ وـبـولـهـبـ وـدـفـارـوـقـ يـكـسانـ وـايـ	دـوـمـرـه فـكـرـمـوـزـلـه نـشـتـه كـه پـه دـى صـورـتـ
دانـسانـ لـقـبـ دـيـوـى زـرـهـ لـهـ رـاسـهـ اـىـ هـمـدـمـهـ	اـنـسانـ وـايـ
چـه وزـرـوـ تـهـ يـي لـارـوـسـوـهـ هـغـهـ تـولـ مـىـ پـهـرـسـتـهـى	سـرـهـ گـلـانـ دـى غـورـيـدـلـى بـلـبـلـانـ بـانـدـيـ كـهـ

خه دزره صندق سورى که سيل وکه چه زره څه دی	چه په عرش داله بولی په حدیث که هغه دی زره
لړخه هوش کړه سېرى سه زړه پرڅه له تپاتاټ بېرى	وروسته وراندی موجودات یې په یوکنج کي چاپېرى
که له تنه سوی فارغه چه دزره پرلورى دروم	مامعنی و مابقی عالم به کله هله مومنی
دېربه ووینی یې په زره که که ته شوی له تنه حمر	نوی نوی اسماونه بیا بانونه وابحر
که دخه له تنه پري کړه سعادت دی مخ ته کشیزده	له درانه خیال راپرپوزه زره ايله که رب تسي پرېبرده
سه مشغول په هغه کارچي په سولېرى دتن ردی	بې ګدره ګدیره دېر عالم دی اوېو وړی

دتهذیب الوجبات له کتاب خخه

څلورم کال دریمه شماره دمیزان ۱۳ ۱۲۹۴ هـ ش کال

شکر شکر باغ موخپل باغان موخپل دی	ګل موخپل بهار موخپل بستان موخپل دی
سروه خپله بلبل خپل چمن موخپل دی	لاله خپل ارغوان خپل دامان موخپل دی
نشه خپله خمار خپل پیاله موخپله	بزم خپل ساقی موخپله دوران موخپل دی
کلی خپل بازار موخپل وطن موخپل دی	حُمکه خپله رود موخپل دهقان موخپل دی
شاه موخپل گدامو خپل قاضی موخپل دی	سپاه خپل رعیت خپل دیوان موخپل دی
غل موخپل قاتل موخپل مقتول موخپل دی	عسکر خپل مفتی خپل زندان موخپل دی
شکر شکر بیگانه په میان کې نشته	مدیر خپل اخبار موخپل دوران موخپل دی
عجب عصر دی افغانه نظرو کړه	ژبه خپله قلم خپل بیان موخپل دی

مولوی صالح محمد

سراج الاخبار در سه خط پر تله له او سنی رسم الخط سره

دسراج الاخبار به پانوکی دېښتو خاص حرفونه نه لیدل کېږي دا هکه ده ګه وخت په چاپخانه کي دېښتو حرفونه نه وه دت پرخای ت، د رپرخای ر، د دپرخای د، د پرخای ڙ، د بن پرخای ش، د گ پرخای ک او د ب پرخای ز، راغلي دي اوکلمي هم ھينو ځایونوکي پيوستي ليکلې شوي داوسنی رسم الخط سره مغایرت لري چه موضوع په لاندي مثالونوکي په بنه ډول سره ليدلاي شو:

دسراج الاخبار رسم الخط	او سنی رسم الخط
لکم	له کومه
دیر	پېر
مز-منز-مونک-منک	مور
جوان-څوان	څوان
زور	زور
پشانه	پښانه
کژدی	کېردی
سوی	شوی
یه	ېي
چه	چې
که	کې
سری	سری
لومري	لومري
تول	تول
مه کړي	مه کړي
لړ	لړ
پعالم	په عالم
کوره	کوره
کمه	کرمه
څمونک-زمنز	زمونبر

اوسمی رسم الخط	دسراج الا خبار رسم الخط	اوسمی رسم الخط	دسراج الا خبار رسم الخط
اخلى	اخى	خور	خور
ژرل	زرل	غېر	غېر
کرم	کي	ونروينه	ونروينه
دواړه	دواره	ورڅ	ورڅ
هوبنیار	هشیار	ترکو	ترکو
هوسيږی	استیڙی	لوړه	لوړه
کېږۍ	کڙی	کچنى	کچنى
پنځه	پنzech	رشتیا	رشتیا
ځینې	زنې	زمکه	زمکه
کښته	کشى	زان-خان	زان-خان
زما	حاما	کنه کار	کنه کار
غوندي	غندى	سونه	خونه
جغرافیه	جيوجرافې	پدې	په دې
شي	سى	پڅل	په خپل
مور	منز	بیخبر	بې خبر
کې	که	اوسيژم	اوسيړم
برخه	بخره	پملک	په ملک
څوک	سوک	پکار	په کار
شپون	شپان	پوهیګم	پوهیړم
پادشا	پادشه	ساتن دوي	ساتن دوي
کومه	کمه	پده	په ده
څل	څل	غت	غت
څکه	څکه	خوانيم	خوان يم
ذکر	سکر	کم	کرم
مو-مى	م ا	روز-ورڅ	ورڅ
حالی	څالی	اخپل	څل
نکړۍ	نکې	وموژه	وموبنې

اوسمی رسم الخط دسراج الا خبار رسم اخط اوسمی رسم الخط دسراج الا خبار رسم الخط

کل	گل	لتا	له تا
گرزیدل	گرخیدل	همره	هومره
فوجونه	فوخونه	خای	خای
زلمی	حُلمی	کش	کی
افکار	افگار	چپو	پیسو
مکوی	مه کوی	رسیکی	رسیروی
استرگی	سترگی	هوسیکی	هوسیروی
زله	زیره	نمر	لمر
زکه	حُکه	کمه	کرمه
نام	نامه	شکاره	بنکاره
خش	خبن	سپه	سپاه
نخلی	نبسلی	لکی	لیکی
هلوکان	هلکان	سان	ثان
دوژخ	دوژخ	میره	میره
موژ	موز	حیکوی	حه کوی
خینی	حُینی	خلاندہ	حلاندہ
		حی	حی

نتیجه

داغانستان دفر هنگي ژوند په لور تيا کي يوبل عمه دامير حبيب الله خانه په دوره کي دهغو فراريانو راستيده وو، چي دامير عبدالرحمن خان له خواتبعيد شوئ وو، هغوي هيوا ده له راستيده وروسته داذاهانو په تنويرکي ستنه ونده واخیسته او دمعاصرو ادبیاتو پربنست اینسوندوکي يې مهم نقش درلود. د دغوكسانو په دله کي محمود طرزی او غلام محمد الدين افغان په خاصه توګه دیادونی وردي.

دتجدد او روښانیا ددوری ادبیات دملی ارمانو دعرا دي په توګه دفر هنگ پرمخ بیولوته وقف شوئ وو. په دی کي شک نشه چي دمعاصرا دب ترڅنگ کلاسيک ادب او فلکوري ادب دواړه په خپل قوت پاتي وو. خومعاصر ادب دمحتوی او پيغام ددرلوله کبله نور ادبی جريانونه له خپل عنعنوي اهمیت څخه وغورخول، معاصر ادب دیوه معهد اور سالمند ادب په توګه دټولني په خدمت کي په کارواچول شو، په هيوا دکي دمز من فقر، بیسوادي، اداري فساد، ظلم او بي عدالتی عموميت، تول وطن پالونکي او پرازادي مین روبسانفکران دی ته وهخول چي دمنځنۍ پېړيو درکود دله منځه ورلوله پاره حاده مبارزه پیل کري. ادبیات دخلکود ذهنونو دروښانولو دپاره استخدام کري او ولس دغفلت، بي خبری او بي تقاوتي ددرانه خوبه راویښ کري، دېښتوژبي او ادبیاتو دپراختیا او پر مختک له پاره زمينه برابر پدھ، په همدي وخت کي په لره او پرېه پېښتونخواکي دېرداسي ځوانان موجود وو چي دنو یو علمونوا وارو پایي ادب مطالعه یې کري وه نوادي ژانرونه او فورمونه یې پیژندلي وو، دخپل خیال داظهارله پاره یې نوي لاري په نښه کري وي، او دېښتو دلرغونی ادب په پراخه بنست یې دېښتو دننی ادب مانۍ پیل کره. که څه هم انگريزي استعمار په ۱۸۹۳ کال کي ددبورند په تحصیلی کربني سره داغانستان دخاوري یوه برخه له اصلی پېکر څخه بیله کره، خووې نشوکولای چي دېښتو دکلدارمانونو، ګډو ارزښتونو او ګډو ويړونو تر منځ دېيلانه کربنه وباسي. دفر هنگ په ساحه کي دلتنه او هلتنه په یوه وخت کي حرکت پیل شو، ددغه حرکت مخکښان دټولني روبسانفکران وو، په افغانستان کي (سراج الاخبار افغانستان) دمولوي عبدالروف کندهاري له خوا (۱۹۰۶) دجنوري په یو ولسمه نیته راوو تله خود همدغې لوړۍ ګنې له خپرې دلو وروسته جريده بنده شوه، ددو هم حل له پاره (درساج الاخبار افغانیه) په نامه په (۱۹۱۱) کي محمود طرزی په مدیریت او مشری خپرې شوه په همدي وختونو کي په لره پېښتونخواکي هم دېښتو دمعاصرا دب دپراختیا په لاره کي ګامونه پورته شوي وو. په (۱۹۱۰) کي دافغان دجريدي دخپرې دوسره سم په پېښتو ادب کي نوي ژانرونه باب شول، او دراحت زاخیلي، فضل محمود، عبدالمالک فدا، غوندي ليکوالو او شاعر انو د معاصرا دب زيري وکړل.

محمود طرزی او عبدالرحمن لودین په سراج الاخبار افغانیه کي دېښتو مضامينو او شعرونو خپرولوته په اکاھانه توګه پاملننه اړولي وه، ددغو تولو اوښتو سره دېښتو غزل محتوى هم په دغه دوره کي تغیر کړئ دی او غلام محي الدین افغان لو مرني سړی ووچې په غزل کي بي وطنی مسایل ورځای کړه لکه :

زړه زما ډک دی له مینې دوطن
څېل وطن ماته عزيزدی ترڅېل تن
هريوګل مې دوطن په ماپېرگران دی
ترکشميره ترپاريسه ترلنندن
شيرين خان مې په شيرين وطن فدادی
زه خودارنګه فرياد یمه کوهکن

اخر د عاداً فغان داده ای صاحبه چي اسلام صاحب دجاه کري ذوالمنين

مولوي صالح محمد ددي دوری بل تکړه شاعرهم په شعر څه ناخه وېني کړي
دي. ددغې دوری په شعرونو کي دنوی دوران د پیلیدوزېږي ورکړ شوی دی ددغې دوری
داد ب مخکنیان او شاعران دادي:

مولوي صالح محمد کندهاري ، غلام محي الدین افغان ، مولوي عبدالواسع کندهاري
عبدالعلي مستغنى ، عبدالهادي داوي ، سيدمحسن کندهاري ، عبدالسلام ، عبدالرحمن لودين
اونورنومونه دیادونی ور دي.

ددغې دوری په شعرونو کي دوطن مینه ، دڅلواکي جذبات ، داسارت اوښنګي پر ضد
، داعتراض غږ ، دطبيعت دېنکلا ترسيم ، په تولنه کي دانسان موقف ، دده دژوند شرايط
دېوهې سطح اونور مسایل څرګند شوي دي ، داوه دسراج الاخبار هغه خدمت چي پښتو ژې
ته ېي کړي دی. ده ګه وخت شاعرانو دڅلې ژې اوڅېل ادب له پاره دېر هلي څلې کړي ،
اونور خلک ېي دېښتو ژې پراختیا او پرمختیا ته ټیکر کړي دي دغه ادبی نهضت په څېل
وارسره دېښتو ژې او ادبیاتو له پاره لاندی خدمتونه کړي:

- ۱- پښتنه شاعران اولیکوالان بی هڅولي چي خپلې ژبې اوادبیاتو ته خدمت وکړي او دېرشاوران بی روزلي دي.
- ۲- سراج الاخبار دافغانستان په ابياتوکي یونوی تحول رامنځ ته کړئ دي.
- ۳- دخلکو شعورته بی وده ورکړه او خلک بی دخپل هیواد دازادی او خپلواکی دا خیستلو او ساتلو له پاره هڅولي دي.
- ۴- دخلکو په فکري او بنتون کي بی دقدر ور کارونه ترسره کري دي .
- ۵- دېښتو ژبې دېراختیا او علمي کولو له پاره بی دېرې هلي څلي کري دسراج الاخبار په پانوکي دېښتو ژبې اهمیت او ارزښت په داګه څرګندشوی او دا خرگنده شوي چي د افغانستان ټول خلک او مختلف قومونه بايد پښتو ژبې زده کري .
- ۶- پښتو ژبه دښوونی اوروزني دوزارت په درسي نصاب کي شامله شوه او مولوي صالح محمد ددي دوری سترشاعر او لیکوال دلومړي بښوونکي په توګه دحبیبی په لیسه کي مقرر شو.
- ۷- سراج الاخبار دېښتو نظم او نثرته خپله غیر خلاصه کړه او هغونه بی په خپله غیرکي حای ورکړئ دي.
- ۸- په سراج الاخبار کي نه بوازی دېښتو معاصر ادب پرمختیاکری بلکي دکلاسیکي دوری شاعران بی معرفی کري او د هغونی اشعاری نشر کري دي .
- ۹- دېښتو ژبې فلکور ته بی هم توجه کري چي ۱،۴ فکلوري مشهور متلونه د غلام محي الدین افغان له خوا په سراج الاخبار کي خپاره شوي دي.
- ۱۰- دسراج الاخبار په پانوکي شعر د شعر پرخای پاته نشوډ جريدي په وروستي پلان کي دميني او مين حای د ژونددرې پښتنو اصولو وينو پوهه، خپلواکي، ملي غور او نور د افغانستان په هنري ادبیاتوکي رامنځ ته شوه .

کومه د شعرونو تولګه چي ماپه دی کتاب کي راوړي که چيرې نوموري شعرونه په دقت سره ولوستل شي پورتني ټول مسائيل چي ذکر شول، په داګه په دی شعرونو کي ليدل کيرې او پورتني خبری په اثبات رسوي . په افغانستان کي سراج الاخبار افغانیه په پانوکي په غزل کي د نوبت څرکونه او نویو موضوع ګانو څایونه ليدل کيرې. لکه د خپلواکي، پرمختګ، د فکر و نو خپلول اونور. په پیل کي د غه نوبوالي له یودول شعری کمزوريو هم

دک وو، مثلا دسراج الاخبار په پابو کي دصندلئ له پاره (চনدلئ غزل) په نوم شعر هم کنبل
شوی، ددغه دوری په شعرونو کي دنوی دوران دېلیدو زیری ورکر شوی دی۔
په درناوی

اخْلِيَّكُونَه

- ١- دسراج الاخبار بیلابیلی اته کلنی جریدی
- ٢- دافغان ياد- دکابل پوهنتون -دژبو او دابیاتو پوهنځی- ۱۳۶۳ کال
- ٣- دغلام محی الدین افکار او اثار- دکابل پوهنتون دژبو او دابیاتو پوهنځی
- ٤- دېشتو معاصر ادبیات او سنى دوره پوهنواں داکتر زیور الدین درسي لکچرنوت ۱۳۵۸ کال

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library